Anul XXIII – serie nouă Nr. 72, iunie 2015

EPIGRAMA

PUBLICAŢIE A UNIUNII EPIGRAMIŞTILOR DIN ROMÂNIA

Director: ***GEORGE CORBU*** *Redactor-şef:* ***LAURENŢIU GHIŢĂ***

„Parcere personis, dicere de vitiis“

Marcus Valerius Martialis

DIN SUMAR:

● **EDITORIAL**: **U.E.R. – O viaţă pentru o idee!**

● ***CLUBUL CLUBURILOR*** – **„NICOLAUS OLAHUS“ Sibiu**;

● **GEORGE ZARAFU: „Viaţa şi epigrama“** (partea a II-a);

● **U.E.R., încotro?** – de Dan CĂPRUCIU;

● **Aşa a fost...** de Gheorghe LEU;

● ***CRONICILE CONCURSURILOR şi FESTIVALURILOR*** **de la:** ***Vişeu, Buzău, „Mircea Trifu“ – Bucureşti***;

● **LECŢIA DE EPIGRAMĂ:** ***Corectitudinea gramaticală şi ortografică a epigramelor*** – Dr. Elis RÂPEANU (partea I);

● **Centenar – „ŞTEFAN TROPCEA“**;

● **OPINII, CONTRIBUŢII**;

● **Bibliografia U.E.R. 2014** – partea a doua;

● **Premiile U.E.R pe 2014**;

● **POPA'S 60 – La aniversare**;

● ***Concursurile revistei, Anunţuri***;

● ***EN GARDE*** – **Cu TOPOR-ul printre epigramişti**;

● **Aniversări, IN MEMORIAM** etc;

Grafica: *Mihai Danielescu*, *Gheorghe Mitroiu* şi *Costel Pătrăşcan*.

Epigrama

Directori fondatori:
VIRGILIU SLĂVESCU – seria veche
MIRCEA TRIFU – seria nouă

REDACȚIONALE

■ **IMPORTANT!**

ATENȚIE: Adresa pentru primirea corespondenței s-a schimbat!

Responsabilitatea privind textele publicate aparține în totalitate celor care semnează!

Redacția revistei nu este organ de verificare a originalității epigramelor și articolelor colaboratorilor noștri. În măsura în care avem cunoștință de vreo neregulă, o semnalăm și luăm măsurile de rigoare. Eventualele erori apar numai din necunoaștere și neintenționat.

Prezumția de bună intenție trebuie să funcționeze și la acest nivel.

■ **RUGĂMINTE**

Pentru a evita aglomerarea căsuțelor poștale personale ale redactorilor revistei și ștergerea accidentală, rugăm ca materialele pentru revistă să se trimită pe e-mail pe adresa: **revistaepigrama@yahoo.com.**

Rugăm, de asemenea, să nu încărcați mailul cu forwardări de mesaje umanitare, cereri de donații, de prietenie pe Facebook, Twitter, Linked In etc., peisaje minunate, mesaje de retransmis, „Jos X, jos Y" etc. În marea lor majoritate, acestea nu sunt altceva decât atacuri la sistemele informatice și putem pierde tot ce avem stocat.

Anunțăm, de asemenea, că am deschis și un cont în care se pot face plăți. Menționați, atunci când faceți o plată: „PENTRU REVISTĂ" și dați adresa la care doriți să vă fie trimisă revista:

Titular: **Laurențiu Ghiță**,

IBAN: **RO 34 PIRB 4213 0390 4200 2000**, Piraeus Bank, Sucursala Giurgiului, București.

În ceea ce privește poșta clasică, vă rugăm să trimiteți toate materialele, corespondența etc., pe adresa:

Ștefan-Cornel Rodean, Calea Cisnădiei, nr. 86, ap. 24, cp 550394 Sibiu, jud. Sibiu

Dl. Rodean se va ocupa și cu problemele de abonamente, plăți și distribuție în teritoriu.

Numărul următor al revistei va apărea la începutul lunii septembrie 2015. Materialele pentru revistă le așteptăm **până cel târziu vineri, 17 iulie 2015.** Ce sosește după această dată riscă direct retrogradarea în Marele Kosch! Încercăm să scoatem revista mai devreme, pentru a putea fi distribuită la cluburi pentru prima ședință din lună, așa că, rugăm un pic de zor la trimis materiale!

Rugăm, pe cât posibil, separați pe foi distincte, epigramele pentru concursuri, cele sezoniere, cele pentru TOP E etc. E greu de administrat o singura pagină în care sunt puse toate, grămadă!

■ **CONCURSURILE REVISTEI:**

1. Compuneți minim o epigramă pe rime date: *internet / școlari*;

2. TOP E – Rugăm Cluburile, Cenaclurile sau Asocierile, să trimită **câte 3 (trei) epigrame de autori diferiți, pe tema:** „***Habarnismul la români***";

3. Comentați (dați replici) la epigrama: ***Prietenul casei*** *// Îl inviți la un pahar / Însă nu știi ce te paște; / Un prieten, așadar, / La nevastă se cunoaște.* (Dimitrie Jega);

4. Compuneți minim o epigramă la tema: „***Grâul și neghina***".

■ **Legat de concursul TOP E, reiterăm rugămintea ca materialele să fie trimise DE CĂTRE CENACLURI, nu individual, întrucât menirea acestui concurs este promovarea colectivelor**.

Caseta redacțională: Redactor-șef: LAURENȚIU GHIȚĂ

Redactor-șef adjunct: ȘTEFAN-CORNEL RODEAN

Tehnoredactare texte: Bogdan GHIȚĂ și Mihaela IANCU

Corespondenți activi: Toată suflarea epigramofilă. Unii mai mult, alții, mai puțin mult (!)

EDITORIAL

U.E.R.- O viaţă pentru o idee!

Anul acesta, Uniunea noastră de creatori aniversează 25 de ani de viaţă. Este reconfortant să vezi supravieţuirea ei, în condiţiile actuale, în care totul este atât de volatil şi are durata de viaţă a secundei.

Acum 25 de ani, la Brăila, se puneau bazele Uniunii Epigramiştilor din România. De atunci, mulţi (prea mulţi) dintre cei care au semnat Statutul au trecut graniţa spre îngeri, pentru a se transforma în tablouri votive în Catedrala Epigramei Româneşti. Onor şi respect pentru ei!

Cei rămaşi suntem datori să continuăm această ctitorie. Şi să păstrăm postulatele după care nu orice patru rânduri înseamnă epigramă şi nu orice versificator se poate numi epigramist. Aici, la revista EPIGRAMA, încercăm să ţinem steagul sus, la fel şi ştacheta exigenţei. Sigur că şi noi, ca fiinţe finite, putem da chixuri. Ne cerem scuze în primul rând Maeştrilor pentru acestea.

Unii deplâng dispariţia epigramei. Noi zicem să se mai gândească. Ce s-a schimbat e numai FORMA de manifestare. Hârtia a fost înlocuită de digiţi. Tot românul internaut se simte dator să scrie şi un catren cât mai şmecher. Sigur că majoritatea sunt diletanţi dar să nu-mi spuneţi că şi înainte se publicau numai Păstorei şi Cincinaţi. Sigur că, date fiind viteza de circulaţie şi puterea de penetraţie ale acestui mediu virtual, tentaţia plagiatului este mare. La fel şi tentaţia unor confraţi de a-şi face un titlu de glorie în a le vâna, uitând, de fapt, să mai scrie ei epigrame. Sau de a se războ cu unul sau cu altul, făcându-se a nu-şi vedea propriile nimicnicii şi a nu-şi analiza propriile contribuţii. Dar asta e, la urma urmelor, viaţa. De ce ar diferi micro-lumea epigramei de mizeria societăţii româneşti actuale, în care datul la gioale este sportul favorit?

Hai să vedem că mai există festivaluri la care se acordă premii copiilor epigramişti, că epigrama este tradusă şi difuzată şi în străinătate, că există confraţi în diaspora care nu au uitat să scrie în româneşte şi o fac cu măiestrie. Hai să vedem, fraţilor şi surorilor, că pur şi simplu încă se mai organizează festivaluri în ţara asta secătuită, că apar zeci de cărţi de epigramă pe an, că inimoşi nebuni încă îşi pun la bătaie banii şi neuronii şi relaţiile cu familia pentru a scoate reviste de epigramă!

Se lucrează la înnoirea Statutului, a Sediului, a CUI-ului, absolut necesare pentru buna funcţionare a Uniunii. Inevitabil, pentru unii, motiv de răfuieli cu X sau Y. Noroc că marea majoritate a membrilor U.E.R. judecă la rece şi contribuie concret la realizarea acestui deziderat. O comisie numită în acest scop aşteaptă propunerile voastre de Statut. Lucrurile de acest gen nu se fac cu şusoteli pe la colţuri, ci prin trimiterea de propuneri sustenabile, analize gândite, aşa că...

Să ne bucurăm, deocamdată, de aceasta frumoasă aniversare. Rugăm pe cei care au participat la acel eveniment din 1990 să îşi facă publice impresiile, amintirile, speranţele. În acest an alocăm câteva pagini special pentru ei.

LA MULŢI ANI, UER!

Laurenţiu GHIŢĂ

SCURT ŞI CUPRINZĂTOR

INFLAŢIE

Spre-o sută anii se adună,
Ca în păduri semeţii brazi,
Dar s-or găsi destui să spună:
Ce mai înseamnă suta azi?

Mircea Ionescu-Quintus

DEPUTATUL (DEFINIŢIE REBUSISTĂ)

Reputat
Om de stat
Ridicat
Cu mandat!

Eugen Deutsch

* * *

Când mă-mbie-n hrubă vinul pişicher,
Stare-aş la taclale cu Appolinaire;
Ci, de-ar fi pe lume fluvii de palincă,
Le-aş lăsa pe seama lui Ivan Turbincă!

Gheorghe Azap

LA CRAMA BUDUREASCA

Vinu-acesta, dragi nepoţi,
Are-un vechi şi bun renume:
Băutorii cântă toţi:
„Trei cărări cunosc pe lume“!

Ştefan Cazimir

INTERVIU

George Zarafu: Viața și epigrama (Partea a II-a).

A consemnat: George Corbu

Continuăm interviul acordat revistei noastre de scriitorul şi editorialistul George Zarafu, un nume binecunoscut în epigramă, autor de importante culegeri tematice şi de antologii ale genului, elaborate singur sau în colaborare cu renumiţi colegi de breaslă.

3. Epigrama este (sau poate fi) o oglindă a epocii istorice pe care o redă?

Da! Epigrama este (sau poate fi) o „oglindă“ a epocii noastre istorice. Primul nostru epigramist, Nicolaus Olahus (adică Valahul), (1493–1568), scria pe vremea lui Erasmus din Rottterdam (casier al reginei), următoarea epigramă: *El şchioapătă şi-i trist când e să dea parale / Dar nu mai şchioapătă când are de luat! / Să-i deie Domnul numai şchiop să meargă-n cale / Şi să se-ndrepte când va fi crucificat*! Numai că, din păcate, epigramele trec, defectele rămân.

Sărim vreo 200 de ani de absenţă epigramatică şi ajungem la Iancu Văcărescu (1791–1863):

Finalul epigramei „*La mincinosul*“: „*Vel-mincinoase, boier prea mare, / Preţ adevărul te juri că n-are?*“ Deci ne aflăm pe vremea când boierii aveau puterea. Hrisoverghi (1811–1837) – ***Inscripţie măgărească*** *// Ici măgarii când s-adună / Mintea îşi vând pe parale, / Pun urechi lungi drept cunună / Şi-aşa pun ţara la cale*! Parcă e scrisă azi! Deci oamenii trec, epigrama trece, defectele rămân. Dar noi nu disperăm. D. Bolintineanu: *Într-un sat unde fur toţi / Meritul se dă la hoţi*! Deci epigrama e o oglindă a epocii istorice dar, cu săgeţile, sare peste veacuri. Aşa au valoare antologiile pe care le facem, doar că trebuie să punem anii când s-au produs. Ajungând la antologiile organizate pe teme, avem materiale şi pentru o mare antologie cu epigrame pur politice. Păstorel e primul care, mai întâi „le-a spus“; a făcut puşcărie pentru ele, iar noi (aci mă număr şi eu) am publicat, fie în „Antologia politică“, prima carte de epigrame numai pe această temă, fie în „Bahice şi Politice“, primele epigrame spuse în puşcărie şi scoase de cei care sufereau alături de el. Dau numai un exemplu: „*Din Craiova pân-la Iaşi / Se resimte lipsa sării, / Fiindcă cei mai mulţi ocnaşi /Au ajuns la cârma ţării*“! Nu mai comentez nimic! Alături de epigrama „politică“ s-ar mai putea alcătui (tot tematic) o antologie a Prostiei, şi ea având rădăcini în trecut, în prezent şi, din păcate, şi în viitor. Un model, tot de Păstorel: „*Pe fauna cuvântătoare / Apasă greu osânda grea: / Prostia e molipsitoare, / Pe când înţelepciunea... ba*“!

4. Cum aţi defini epigrama?

Frumoasă-i epigrama! Ca un nufăr,/ Când fluturi şi albine-i dau ocol,/ Dar nu uitaţi! O scriu fiindcă sufăr / Că poanta-şi trage seva din nămol!

5. Consideraţi că există o filozofie (o logică) a epigramei?

Da! Tocmai că, pe lângă talent, mai trebuie să ai şi... idei, logică, motivare, pe lângă experienţa poetică (nu numai spontaneitate). Aşa se ajunge la situaţia de a avea 1000 de poeţi şi cam 10 epigramişti (mai buni) şi, la 100 de pictori şi graficieni, numai 5–10 caricaturişti. E o ciudăţenie dâmboviţeană. Nu ştiu de ce Uniunea Scriitorilor nu primeşte – ca membri – şi epigramişti, doar sunt atât de puţini! Dar, spre deosebire de poezie, epigrama se face de jos în sus! Întâi trebuie spirit de observaţie. Apoi te gândeşti la poantă. Dacă n-o „miroşi“, nu ştii unde s-o aşezi. Are Crevedia un catren excelent: *Ieri, sub nucul predilect / A găsit un predicat / Şi-acum umblă disperat / Să găsească un subiect*. Aici subiectul ţine loc de poantă. Iată un exemplu petrecut cu mine. Veneam de la Berceni cu maşina 131 şi treceam prin dreptul Librăriei „Sadoveanu“. Am descoperit o „situaţie epigramatică“: în vitrine, portretul lui Mihail Şerban şi, în jur, zeci de cărţi: „*Fete bătrâne*“. Mintea a-nceput să lucreze: *Fete bătrâne... nu se vând*! Scot un creion mic din buzunar (întotdeauna, la vânătoare să nu pleci fără puşcă), iau şi o bucăţică de hârtie (trebuie să ai) şi notez: *Fete bătrâne... nu se vând*. Încep să lucrez versul al treilea: „*Cât îmi vine a le spune, / Da-mi răspund că nu se vând!*“. Şi abia acum compun epigrama: „*Când văd „Fetele bătrâne“/ În vitrine, stând la rând, / Cât? – îmi vine a le spune... / Da-mi răspund că nu se vând!*“. Şi gata cu epigrama. O pot spune la public, să văd efectul. Dacă nu-mi mai place ceva... o mai „lucrez“.

Iată un caz, unde după un an de zile, mi-a venit cuvântul pentru rimă, ca să fie respectată prozodia. Epigrama, la prima mână, a ieşit aşa: „*Junǎ-i stareţa, ochioasă, / Dar mă ţin cât pot în frâu, / Şi-aş fi mulţumit la cină, / Să-mi servească... poale-n brâu*“! După un an, mi-a venit: „*Junǎ-i stareţa, divină*“, şi gata!

→

INTERVIU

6. Care ar fi, după dv., secretul unei bune epigrame?

Păi, parcă mai vorbirăm: ideea, situaţia epigramatică, poanta, versul trei şi apoi patru, versurile unu, apoi doi (dar cu logică, nu de umplutură, cum fac mulţi); atenţie la rime şi, mai ales, la ritm.

7. Aţi fost tentat să scrieţi epigrame din tinereţe?

Am scris şi mai înainte, dar din 1965 am publicat în revista „ARGEŞ“. De atunci sper să se fi adunat câteva mii. Dar nu sunt toate bune. Vedeţi volumele: „ACE LA PURTĂTOR“, „ZARAFISME“ şi „LUMEA PRIN CARE AM TRECUT“. Apoi antologiile şi... revistele. V-ajunge!

8. Atitudinea dvs. faţă de epigramă.

Am moştenit de la tata memoria şi plăcerea de a „spune lumii ce ştiu“. Mai târziu mi-am dat seama că, în cazul epigramei, ea nu trebuie citită, ci „spusă“, ca bancul, sau ca o rugăciune: cu voce tare, cu atenţie la pregătirea poantei etc. Am primit lecţii de la Dinu Ianculescu, Ludovic Antal şi Arcadie Donos, când am lansat pe litoral ediţia „CINCINAT PAVELESCU“, în 1973, fiind însoţit de ei. E caraghios epigramistul care-şi citeşte epigramele. Însă mai e un secret: Memoria se întreţine memorizând. Dar şi... spunându-le. Tata le spunea seara, la o ţuică fiartă, după o zi de muncă, în curţile ţăranilor. Eu le spun la întâlniri cu cititorii. A mai fost ceva: fiind singurul epigramist editor, mergeam şi la lansări de cărţi ale autorilor editaţi de mine şi... la lansări bine stropite, trebuia să spun şi eu ceva. Şi spuneam. Mai mult, eram atacat (vorba vine) de scriitori, de public, de confraţi... şi trebuia să răspund. Aşa s-a creat volumul „LUMEA PRIN CARE AM TRECUT“.

9. Posedaţi bibliotecă...

Evident. Peste 700 de titluri le-am semnat ca lector (editor). Sute am primit (cu autograf) de la alţi autori şi confraţi. Altele (ca membru al Uniunii Scriitorilor) le am ca autor. Acum... peste 600 de expemplare le-am dat la Piteşti, la Biblioteca „Dinicu Golescu“, cu rugămintea să mi se creeze o cameră pentru „Biblioteca de Umor George Zarafu“. Dacă s-o putea...

Am dat şi la biblioteca din Oarja, satul meu, şi în Basarabia. Iar la Piteşti voi mai da şi restul, ceva mai târziu. La Piteşti am dat şi vreo 200 de reviste şi vreo 200–300 de decupaje din reviste, cu epigrame de-ale mele, mai ales şcolare.

Între cărţile semnate de mine sunt şi ediţiile Cincinat Pavelescu – „VERSURI ŞI EPIGRAME..., ÎŢI MAI ADUCI AMINTE, DOAMNĂ?“ ; Păstorel Teodoreanu: „BAHICE ŞI POLITICE, ANTOLOGIA EPIGRAMEI POLITICE“; „CEI TREI MAGNIFICI – CINCINAT, ION ŞI MIRCEA PAVELESCU“.

Aş mai adăuga câteva precizări: Sunt primul editor-epigramist care mi-am extins influenţa asupra modului de a publica epigrama. Ca editor, am intrat în legătură cu faptul că Iordache Golescu a aşezat proverbele române pe teme, dar n-a apucat să publice lucrarea. Anton Pann, fie că a ştiut de această antologie, fie că nu, a organizat şi el unele proverbe (vreo 36 de teme, mi se pare) în POVESTEA VORBII, 1847. Eu am preluat ideea şi, în 1998, am publicat, în 360 de teme, „ANTOLOGIA UMORULUI ROMÂNESC. EPIGRAMA CLASICILOR“, care ar trebui continuată de cineva, pentru că este mai uşor de căutat o epigramă a unui autor, şi se poate comenta asupra diversităţii temelor abordate, în funcţie de defectele omeneşti criticate sau de alte aspecte specifice moştenirii latine a epigramei, care se îndreaptă către cei vii, de care am mai vorbit. Nu mai vorbesc că şi epigrama contemporană ar trebui adunată, organizată şi... publicată. La „EPIGRAMIŞTI CU SAU FĂRĂ VOIA LOR“, am demonstrat profesorului Al. Piru că sunt şi numeroşi scriitori care au cochetat cu epigrama, epigramistul nu e „un cetăţean aparte“, ci mult mai împătimit decât un scriitor, care e şi el un împătimit, dar pentru poezie, proză sau dramaturgie. Dar, tot cu talent, se fac toate. Împreună cu G. Navarra, am publicat în volume, în cărţi, primele epigrame şcolare, care se găseau numai prin reviste. Două: „BOLDURI CU IMBOLDURI“ şi „TINTE CU ÎNVĂŢĂMINTE“, cu Navarra şi singur: „PAUZE CU APLAUZE“, „DIALOG FĂRĂ CATALOG“ şi „GHIOZDANUL CU PIONEZE“. Apoi, în „RÂDEŢI, COPII!“, împreună cu Silvestru Patiţa (el partea de anecdote, eu partea de epigramă şcolară), două ediţii, în câte o sută de mii de exemplare. Pentru maturi: antologiile tematice: „UMOR PE OGOR“ (cu D.C. Mazilu) şi „ZÂMBETE LA UMBRĂ“ (pe teme estivale) , „EPIGRAME DESPRE FEMEI“. Singur, am publicat „BUCUREŞTII ÎN EPIGRAMA ROMÂNEASCĂ“, antologie care, de asemenea, poate fi continuată de cineva.

Continuare în pag. 38

CONCURS

REZULTATELE
CONCURSULUI DE REPLICI (COMENTARII) EPIGRAMATICE:

CELOR DE JOS

O, sărmană talpă-a ţării,
De-a ta soartă mă-ngrozesc:
Cei din fruntea guvernării
Rând pe rând te pingelesc!
(Ion Ionescu-Quintus)

Cu bucurie, am constatat că avem epigrame multe şi bune. Cu atât mai grea a fost selecţia şi jurizarea. Ne-am băgat picioarele în apă şi, într-un final, l-am creditat pe dl. ION MORARU, din Galaţi, cu cea mai cea epigramă la această temă:

CONSTATARE

Exponenţii guvernării
Nu-nţeleg că-n aste zile
Chiar aici, la „talpa ţării“,
E... „călcâiul lui Ahile“!
Ion Moraru

Mai apoi, jale mare! Cum să le separi, pe cine să mai reţii? Şchiop intra automat la temă, dar restul...? Glumim, ho! În fine, ca să nu ne batem cuie în talpă, am lărgit selecţia, că mai bine mai umplem o pagină cu epigrame decât să facem vreo gafă!

TALPA ŢĂRII

În balamucul românesc
Cu furturi, certuri şi dihonii,
Guvernele o pingelesc
Şi-o potcovesc local, baronii.
Gheorghe Şchiop

* * *

Ţărănimea-i talpa care
A ajuns complet tocită
Şi, uitată-n nepăsare,
N-a mai fost nici... pingelită!
Vasile B. Gădălin

ŢĂRANII ŞI FOTBALUL

Când vor din brazdă să se scoale,
Să ducă-un trai şi ei mai bun,
Mai marii nu le dau la gioale,
Dar câte-o talpă tot le pun.
Laurian Ionică

TALPA ŢĂRII

Cel ce muncea desculţ pe glie,
Zis „talpa ţării“, cum se ştie,
Adus la colectivizat,
Pe loc a fost şi „încălţat“.
Nicolae Mihu

ŢĂRANUL ROMÂN

Guvernu,-n vremea aia rea,
Pe biet ţăran îl „pingelea“,
Dar un guvern, zis democrat,
Mult mai târziu... l-a descălţat!
C. Părăian

* * *

Guvernanţii ţării mele
Când se schimbă, după caz,
Pun poporului pingele
Chiar din propriul obraz.
Ştefan Al.-Saşa

„PINGELICĂ“

Cel din fruntea guvernării,
Intelectual de soi,
Pingeleşte talpa ţării...
Dar cu pielea de pe noi.
Nae Bunduri

VIS

Pentru-o cauză mai dreaptă
Şi un falnic viitor,
Talpa ţării se deşteaptă
Şi se urcă-n capul lor!...
Gheorghe Bâlici

AVERTISMENT

Am ideea neclintită,
Dragi aleşi ascunşi sub mască:
Talpa dacă-i pingelită,
Poate lesne să strivească!
Dan Căpruciu

ÎN LIPSA CIZMARULUI

Azi, şchiopătând, păşim către Infernul
Ce s-a căscat la capătul cărării:
Nu-i nicio îndoială că Guvernul
E cuiul ce-i bătut în talpa ţării.
Valentin David

(Continuare în pag. 34)

ANIVERSĂRI

Le urăm La mulţi ani, de ziua lor!...

PARADOX ŞCOLAR

Vreau să rețineți, așadar,
Vestitul paradox școlar:
Învățământul gratuit
Pe mulți din noi i-a sărăcit.

GHEORGHE ENĂCHESCU – 90 ani

EPIGRAMISTUL

Epigramistu-i insul care
Surprinde mii şi mii de tare,
Pe care le satirizează
Spunând naiv, că le-asanează.

EUGEN ALBU – 75 ani

UNUI LOGODNIC DE PROFESIE

Obosit de stratageme,
Termină cu burlăcia;
Singur se-nşela de-o vreme,
De-azi încolo, cu soţia.

ŞTEFAN BUZĂRNESCU – 75 ani

FIDELITATE IMPUSĂ

Din scripturi se ştie bine
Că Adam era model,
Evei lui fiind fidel:
N-o-nşela... n-avea cu cine!

ISPAS FEŢEANU – 75 ani

REGRETE

N-aş vrea pe nimeni să înfurii
Şi vreau să-mi ascultaţi cuvântul,
M-ar fi-nghiţit cu drag pământul,
Dar n-am fost „înghiţit“ de jurii.

IOAN (PUIU) MARINESCU – 75 ani

DESTIN

Nimic nu mi-a picat din cer,
Nu sunt umil şi nici satrap,
Ci doar un biet pălărier
În ţara asta... fără cap!

DUMITRU BOTAR – TABOR – 70 ani

REPARTIŢII

Grădina Domnului e mare,
Privind la ea rămâi năuc,
Iar cine-ntrânsa loc nu are,
Se consemnează-n Guiness Book

ŞTEFAN AL. SAŞA – 65 ani

A OPTA MINUNE

Este mare paradoxul,
Nu-l visa nici chiar poetul:
Fetele învaţă boxul
Mai uşor ca alfabetul.

CONSTANTIN VOICILAŞ – 65 ani

DESTIN

Acuma toată lumea ştie
De amănuntu-acesta trist:
Sunt un Quijote-n poezie
Şi un Godot epigramist!

NICOLAE ZĂRNESCU – 55 ani

MICA PUBLICITATE

Bărbat frumos, cu stare-aleasă,
Căsătorit, cu doi copii,
Dau cuibul liniştit de-acasă,
Pe-un cuibuşor de nebunii.

VALI SLAVU – ... ani de Ani(noasa)

CLUBUL CLUBURILOR

Cenaclul umoriştilor sibieni „NICOLAUS OLAHUS“ – 40 de ani de activitate –

La 4 aprilie 1975, după câteva luni de diferite proiecte şi tatonări, se înfiinţa, la iniţiativa profesorului Naum Smarandache, *Clubul Epigramiştilor din Sibiu*. După 10 ani, noua denumire a fost „*Cenaclul Umoriştilor Sibieni, al Casei de Cultură a Sindicatelor*“, după 1990 cenaclul apare în documente sub numele de „*Cenaclul Umoriştilor Sibieni*“, iar din anul 2000 s-a hotărât titulatura de *Cenaclul Umoriştilor Sibieni „Nicolaus Olahus“*. Cenaclul a avut ca instituţie tutelară, pentru început, Casa de Cultură a Sindicatelor Sibiu, apoi Centrul Judeţean pentru Conservarea şi Promovarea Culturii Tradiţionale „Cindrelul-Junii“, Sibiu.

De-a lungul celor 40 de ani, din cenaclul nostru au făcut parte numeroşi membri activi, în permanenţă existând un colectiv de aproximativ 20 de persoane, cu fluctuaţii de 3–5 în anumite perioade. Îi enumerăm, în continuare, în ordine alfabetică, pe înaintaşii noştri: Andrei Benedek, Ioan Berghia, Gheorghe Buţiu, Ion Cărămidar, Pavel Cherescu, Petrică Chirvase, Petre Chitu, Valer Ciceu, Paul Constant, Iancu Constantinescu, Ion Coteţ (Ion Brâncuşi), Coman Creţu, Nicolae Cutean, Traian Dragosin, Savu Florea, Marin Florescu, Nicolae Gaston, Francisc Gavrileţ, Dumitru Glod, Nicolae Halmaghi-Scoreanu, Octavian-Liviu Hulea, Nicolae Ivan, Simion Lomnăşan, Nicolae Lupescu, Vasile Machedon, Nicolae Mălău, Ioan Mărgineanu, George Miereanu, Gheorghe Mihai, Vasile Munteanu, Vasile Neagoe, Livia Niculiu, Alexandru Pop, Vasile Pop, Adrian Popescu, Vasile Popescu, Teodor Portărescu, Gheorghe Rădac, Ilie Sauchea, Ion Săndulescu, Rudi Schmueckle, Naum Smarandache, Gheorghe Stoica, Ioan Şerban, Spiridon Ştefănescu, Mircea Tiberian, Ion Voicilă, Tiberiu Vulc. Unii dintre cei menţionaţi mai sus nu mai sunt în viaţă, dar au rămas în amintirea noastră şi îi cinstim aşa cum se cuvine, alţii s-au retras din cenaclu, din diverse motive, dar îi aşteptăm, cu drag, să revină, dacă viitoarele condiţii le vor permite.

În cei 40 de ani de existenţă, ***Cenaclul Umoriştilor Sibieni „Nicolaus Olahus“*** a avut următorii preşedinţi: Naum Smarandache (1975–1997), Viorica Voicescu (1997–2000), Nicolae Mihu (2000–2008) şi Ştefan-Cornel Rodean (ales în 2008, reales în 2012). În 2008, domnul Nicolae Mihu a fost ales Preşedinte de Onoare al cenaclului.

Cenaclul sibian a avut o bogată activitate, atât în cadrul U.E.R., la care s-a afiliat imediat ce s-a înfiinţat aceasta, cât şi pe plan local. Amintim doar următoarele:

– rubrici şi emisiuni în presa sibiană scrisă şi la posturile de radio şi TV din Sibiu;

– participarea, pe tot parcursul anilor ’80, la manifestarea intitulată „Toamna sibiană“, la care erau invitate personalităţi marcante din lumea literaturii, cinematografiei şi a celorlalte arte;

– pregătirea şi desfăşurarea Festivalului Naţional de Epigramă „Nicolaus Olahus“ (zece ediţii în perioada 2001–2010);

– participarea la festivalurile şi concursurile organizate de UER şi de alte cenacluri de profil, unde sibienii au primit numeroase premii şi diverse alte distincţii;

– editarea revistei de cenaclu, „**ACUS**“, ajunsă la numărul 42, după zece ani şi jumătate de apariţie neîntreruptă şi includerea umoriştilor sibieni în toate antologiile de gen publicate până în prezent şi în nenumăratele reviste de umor, centrale şi locale;

– editarea a şase antologii de cenaclu: „**În vârful spadei**“, Editura Litera, Bucureşti, 1978, „**La patru ace... de cactus!**“, Casa de Presă şi Editura Tribuna Sibiu, 1999, „**Paradigme sibiene**“, Editura Arhip Art, Sibiu, 2005, „**Junii umorulu**i“, Editura Agnos, Sibiu, 2007, „**Cenaclul *Nicolaus Olahus la 35 de ani***“, Editura Adalex, Sibiu, 2010, „**Sub semnul lui 40**“, Editura Adalex, Sibiu, 2015.

⟶

CLUBUL CLUBURILOR

AJUTOR NECONDIŢIONAT
Prieteni n-am mulţi pe pământ,
Dar unul, care-i de cuvânt,
Mi-a spus să-l rog, de-oi fi la greu,
Oricând... pe bunul Dumnezeu!
Liviu Ceava-Celi

MIREASA
Mireasa mea,-ntre alte soaţe,
Se vede clar că-i cea mai cea:
O trec, de drag, pe uşă-n braţe,
Să văd de-acum de este grea.
Nicolae David

ÎNCURAJARE
De ce să-ţi pară rău că mori,
Când preotul mi te răsfaţă
Spunând, convins, de-atâtea ori,
Că mergi în locuri cu verdeaţă?
Aurel Domide-Şănţanu

AVANSARE
Avusese-un rost
Că îl lăudai
Pe un simplu prost:
L-am făcut ditai…
Nicolae Ghinea

LA UNELE PROCESIUNI
Când văd cum oamenii, -uneori,
De la balcoane-aruncă flori,
Atunci s-arunc şi eu aş vrea
Cu-o Margaretă (soacra mea).
Titus Maiorescu

CAMPANIE ELECTORALĂ
Ca un simplu cetăţean
Stau să văd ce e pe stradă:
Unii fug după ciolan,
Alţii stau şi dau din coadă.
Nicolaie Mihai-Ghizăşanu

NEVASTA MISOGINULUI
Nevestica-acestui domn,
Când coboară-n zori din pat,
E c-un ochi cârpit de somn
Şi cu altul… de bărbat!
Nicolae Mihu

ZODIACALĂ
Venerabil Scorpion,
Bate-n poartă la Fecioară;
Ies doi Gemeni la balcon:
„A plecat la Peşti, de-aseară.“
Teofil Muntean

DE ZIUA UNUI ŞEF
Un buchet cu flori mai rare
Şi alese pe sprânceană
I-am adus, că-i suflet mare;
Merita chiar o coroană.
Nicolae Munteanu

UNUI POLITICIAN (epitaf)
Zac aici de şase luni,
Chiar sub tufa de zorele,
Maldăr de promisiuni,
Cu o „cruce“ peste ele.
C. Părăian

DEFINIŢIE
Ce-i un cenaclu literar?
Discuţi, asculţi, bei un pahar,
Întrebi ceva, mai dai din gură…
În rest, e doar literatură.
Romeo Petraşciuc

VULCANICUL NOSTRU ŞEF
Stă pitbulul pitit, să rupă,
Cu ochi aprinşi şi fioroşi,
Vulcan ce-i gata să erupă
Precum vulcanii noroioşi…
Sever Purcia

MEDICULUI MEU OFTALMOLOG
Mai văd doar puţin, ca prin ceaţă,
Pe stradă când merg mă împiedic,
Dar am, mai departe, în viaţă
Încredere oarbă în medic.
Ştefan-Cornel Rodean

POSTURI CHEIE
Deţinând doar posturi cheie,
Dup-atâtea zeci de ani,
Tot sub cheie o încheie
Viaţa sa – între duşmani...
Vasile Rusu

Continuare în pag. 10

CLUBUL CLUBURILOR

Continuare din pag. 9

UNUI DENTIST

La dinţii cu preţuri nebune,
I-aş spune – deşi nu-s un dur –
Impresia mea, că mi-i pune
Să am printre ce să-l înjur.

Gheorghe Şchiop

ACTUALILOR

Să creşteţi, deseori am stat
La coadă, noaptea, de la trei,
Iar voi acum ne-aţi onorat
Cu pensii... tot de-atâţia lei.

Ştefan Vişan

ATENŢIA

Emoţii prind să mă-nfioare
De ziua ta şi m-am grăbit
Să-ţi iau ceva, ah, soţ iubit,
Dar n-ai nimic în buzunare!

Viorica Voicescu

UNEI ANUMITE GOSPODINE CARE ŢINE CURĂ DE SLĂBIRE

Cura de slăbire are
Un secret major. Reţine:
Să mănânci, de-acum, mâncare
Preparată doar de tine.

Filip Stoica

AJUTOR ENGLEZESC

De la englezi, o veste bună,
Că ne ajută la nevoi
Cu tot ce-au adunat o lună:
Ne dau ţiganii înapoi.

Constantin Zgripcea

Prezentarea cenaclului şi selecţia textelor:
– Ştefan-Cornel RODEAN

FIŢI PE FAZĂ • FIŢI PE FAZĂ • FIŢI PE FAZĂ

● A XXV-a ediţie a **Festivalului Internaţional de Caricatură şi Literatură Umoristică „Umor la... Gura Humorului“** va avea loc în perioada **10–12 iulie 2015**. Tema ediţiei: ***JOS MASCA!*** Sunt acceptate numai lucrări în limba română, nepublicate şi nepremiate la alte concursuri. Toate lucrările vor fi semnate în sistem motto. Participanţii trebuie să completeze şi să expedieze, împreună cu lucrările, formularul de înscriere însoţit de un scurt CV şi o fotografie personală la dimensiunea minima 6×9 cm (pe hârtie) sau 710×1065 pixeli (în format digital). Numărul de lucrări: **Epigrame – 5 epigrame şi / sau poezie umoristică – 3 lucrări**.

Fişa de înscriere, CV-ul şi fotografia se vor trimite, până la data de **25 iunie 2015** (data poştei) la adresa de e-mail: **umorlahumor@gmail.com** sau la adresa poştală: *Muzeul Obiceiurilor Populare din Bucovina*, *Piaţa Republicii, nr. 2, 725300 – Gura Humorului, Judeţul Suceava*, cu menţiunea: „Festivalul Umor... la Gura Humorului“.

Lucrările vor fi scrise în Times New Roman CE, dimensiunea fontului 12, spaţierea rândurilor 150%, pentru lucrările trimise prin poştă sau format doc, culese în Times New Roman CE, dimensiunea fontului 12, spaţierea rândurilor 150%, pentru lucrările inscripţionate pe CD/ DVD.

Relaţii: Prof. Elvira Romaniuc, telefon: **0740 926 479**, e-mail: **umorlahumor@gmail.com**;

Director coordonator **Mihai Mardare** – Centrul Cultural Local Gura Humorului: telefon: **0749 683 278** şi / sau: **Prof. Constantin Moldovan**, primar al Comunei Mănăstirea Humorului, mobil: **0735 525 479, 0749 531 433**.

● **Centrul Cultural „Dunărea de Jos“ şi Clubul Umoriştilor „VERVA“** din Galaţi organizează **Festivalul Naţional de Epigramă „Umor la Mila 80“** ediţia a XVIII-a, în perioada 9–11 octombrie 2015. În cadrul acestuia, se lansează concursul de epigrame cu temele: „ÎNGER PĂZITOR“ şi „CREMENEA ŞI AMNARUL“.

Se vor trimite câte trei epigrame inedite la fiecare temă, într-un exemplar, în sistem motto, până la data de 18 septembrie 2015, pe adresa: **Ion Moraru, Str. Siret nr. 62, loc. Independenţa, cod 807165, jud. Galaţi**, cu menţiunea: „Pentru concursul de epigrame“.

Informaţii suplimentare, **Ion Moraru, tel. 0766432075** sau e-mail: **moraruion@yahoo.com**.

MAEŞTRII

Centenar ŞTEFAN TROPCEA (1915–1986)

Despre Ştefan Tropcea se ştiu relativ puţine lucruri faţă de cât ar trebui. Din cauza discreţiei sale? Sau din pricina faptului că umorul practicat, având o notă distinctă din punctul nostru de vedere, nu l-a plasat niciodată în centrul atenţiei chiar şi al celor care practicau, ca şi el, epigrama?

Autor a mii de catrene, Ştefan Tropcea este un brăilean prin excelenţă, având o apetenţă deosebită pentru trecutul cultural al acestui oraş. Fiind economist, mai exact expert contabil, a avut o pregătire temeinică în domeniul literar. Prietenii săi din tinereţe au fost poetul Mihu Dragomir, Gheorghe Râpea (George Valea) şi ziaristul G. Climatiano.

După cum ne-a relatat el însuşi, Ştefan Tropcea era în bune relaţii cu ziaristul brăilean Basil Clony, unul dintre oamenii ce organizau conferinţe despre Brăila şi brăileni între cele două războaie, depănând şi multe amintiri în care era vorba despre Cincinat Pavelescu.

Întâlnirea cu Ştefan Tropcea a avut loc înaintea celei de-a III-a ediţii a manifestării tradiţionale brăilene „***Întâlnirea Epigramiştilor"***, eu în calitate de metodist la Casa de Cultură a Municipiului Brăila, Domnia sa în calitate de colaborator al acestei instituţii. În acei ani – 1976–1980 – era aproape un miracol să ai propria-ţi maşină de scris, aşa că Ştefan Tropcea venea la Casa de Cultură pentru a-şi rezolva corespondenţa cu revista Urzica, cu mai mulţi colegi de condei (între care la loc de cinste se afla preşedintele de atunci al Clubului Epigramiştilor „Cincinat Pavelescu" din Bucureşti şi întemeietorul U.E.R., Mircea Trifu) şi, bineînţeles, pentru a-şi dactilografia epigramele pe care apoi le ducea redacţiei ziarului (devenit apoi săptămânal) local ***Înainte*** unde, în acele vremuri, cu pseudonimul VOX, apărea sclipitoarea sa rubrică intitulată ***Acide***.

Întâmplarea a făcut ca eu să fiu cel care, împreună cu Ştefan Tropcea, să redacteze primul regulament al manifestării brăilene, fapt ce mi-a înlesnit şi legătura cu ceilalţi doi membri ai Cenaclului epigramist (sic!) ***Satiricon*** al Casei de Cultură, aceştia fiind medicul şi umoristul brăilean Gheorghe Leu şi maiorul Puiu Scărlătescu, cel din urmă fiind atunci secretarul Cenaclului literar ***Mihu Dragomir,*** ce-şi ţinea şedinţele săptămânale de lucru tot la instituţia amintită.

Întrucât lumea epigramiştilor mi s-a părut fascinantă, urmărind cu atenţie ceea ce publica în rubrica sa, Ştefan Tropcea, aflând de la acesta multe şi mărunte despre Brăila mai puţin cunoscută mie pe atunci, am fost unul dintre cei căruia nu trebuia să i se spună de două ori ca să facă ceva pentru această manifestare.

Primul pas l-am făcut prin a-mi procura culegerile de epigrame îngrijite de membrii Clubului Epigramiştilor „Cincinat Pavelescu", volume pe care, citindu-le, am realizat că Ştefan Tropcea era printre ei, deci colabora cu catrene în culegeri bucureştene. De asemenea, în magazia instituţiei am descoperit nişte pachete cu cărţi… De fapt, era vorba despre ***Caietul epigramistulu***i, prima culegere de epigrame apărută după Al Doilea Război Mondial în România, ai cărei semnatari erau: Gheorghe Leu, Valeriu Popovici, Puiu Scărlătescu şi Ştefan Tropcea. Mai târziu aveam să aflu că această tipăritură a stat mai mult timp acolo – cauzele sunt uşor de bănuit…– culegerea fiind ţinută împachetată, dacă nu sortită topirii…

După 1990, lucrând la **Biblioteca Judeţeană Panait Istrati** din Brăila, am avut ocazia să răsfoiesc presa dintre cele două războaie, atât cea locală cât şi cea centrală. Astfel, am citit lucrări semnate cu pseudonimele *Lupul Singuratic*, (dar şi… *Lupulică solitaru*) în revista ***Epigrama***, prima serie, apărută sub conducerea lui Virgiliu Slăvescu şi în ***Almanahul Păcală***, unde trimitea cronici rimate şi chiar proză umoristică. Cu pseudonimul *Mac Antoniu* semna în **Caietele *Azur*** (publicaţie menţionată chiar şi în bibliografia amplă a *Istoriei literaturii române de la origini până în prezent* apărută sub semnătura lui G. Călinescu în anul 1941) precum şi în revista ***Flamura***, a cărei direcţie era asigurată prin rotaţie de cei trei prieteni: G. Climatiano, Ştefan Tropcea, George Valea, Mihu Dragomir neavând dreptul legal de a conduce o revistă, datorită vârstei.

Cronicile rimate şi epigramele apărute în ziarul brăilean *Ancheta* au fost semnate cu pseudonimul *KIM*. În revista *Tânărul scriitor* din anii '50 a semnat cu pseudonimul *N. ENEA* cronici rimate.

Cu prilejul Centenarului ŞTEFAN TROPCEA, *Biblioteca Judeţeană Panait Istrati* din Brăila a obţinut de la familie (respectiv Doamna Cristiana Marescu, fiica ilustrului nostru concetăţean) acordul scris pentru valorificarea unei anumite părţi din moştenirea ce se păstrează actualmente la sediul instituţiei noastre.

Desigur, nu degeaba marele poet Tudor Arghezi, autorul… *Cuvintelor potrivite*, a spus despre Mac Antoniu după ce a citit poezia intitulată ***Tudor Arghezi*** (parodie după **Duhovnicească**): „*A adus-o bine pungaşul…*!"

…Şi, văzând că timpul n-a avut răbdare cu nimeni, umoriştii brăileni s-au unit sub numele său încă din anul 1988!

Aurel FURTUNĂ

HOMO EPIGRAMATICUS

NOI ȘI... ELE

LA REEXAMINARE

Examenul l-a fost luat
Cu bucurie-augusta,
C-avea elanul ridicat
Dar... nu atât cât fusta.

Nicoale Mihu

O FEMEIE FRUMOASĂ

E cea mai tare dintre toate:
Cu silicoane implantate,
Cu gene false, tatuată,
Deci, o femeie-adevărată!

Vali Slavu

ASCEZĂ

Când o ispită dulce, femeiască,
Mă tulbură c-un evident motiv,
Mă rog la Dumnezeu să mă-ntărească,
Dar iau şi o Viagra, preventiv.

Florin Rotaru

INEFICIENȚA MODEI

E moda, vara, de prisos,
Căci nu găseşti nici prin reviste
Costum de baie mai frumos
Ca cel ce-l afli la nudiste!

Dan Căpruciu

UNUI DON JUAN

Cu Maricica-i la Mamaia,
La Herculane-i cu Aglaia,
Cu Mimişor – la Eforie,
Cu soaţa... la bucătărie!

Nicuşor Constantinescu

DILEMĂ

Pentru soaţă-ar fi minune,
S-o mai duc la mare vara,
Şi-aş risca de i-aş propune;
Dacă află secretara?

Ion Cuzuioc

ÎN FAMILIE, AZI...

Plecat la muncă, semn că-i pasă,
De ea și chiar de prichindei,
L-a așteptat să vină-acasă...
Mai mult de-un sfert... din viața ei.

Mirela Grigore

VIS FRUMOS

Le sunt femeilor „nănaşul“
Să neg nu are niciun rost,
Sunt cunoscut în tot oraşul,
Ca cel mai redutabil... fost!

Eugen Ilişiu

NOSTALGIE

De câte ori nu ne iubeam
În dormitor, ca de-obicei,
Cu ea în braţe adormeam,
...De ne trezea doar soţul ei.

Vasile Manole

CONCURS

REZULTATELE CONCURSULUI PE RIME DATE

(Rimele: **durere, zâmbitor**)

Surprinzător, acest concurs, care, de obicei, era Cenuşăreasa concursurilor, de data aceasta a furnizat multe epigrame bune şi foarte bune. Mai ancorat în realitatea politică, dl. GRIGORE CHITUL a scos o mică perlă:

SFATUL ÎNŢELEPT AL PREŞEDINTELUI SENATULUI

Mascându-şi propria durere,
Le spuse şeful zâmbitor:
„Daţi mir puţin, oricui mai cere,
Ca să ne-ajungă tuturor!“

Zâmbind zâmbitori, am alăturat, fără durere, o serie de epigrame:

UN POLITICIAN

Se tot gândeşte la popor,
Că asta-i marea lui plăcere,
Şi-atunci e foarte zâmbitor,
Da-l prinde-n cot câte-o durere!...

C. Părăian

NECAZ

În vremurile austere
Ce le trăiesc, sunt zâmbitor,
Deşi mă-ncearcă o durere:
N-am bani suficienţi să mor!

Ştefan Al.-Saşa

CU CAPUL SUS

Duşmanii mei cei plini de fiere,
Ce m-au lovit, râzând, de zor,
Au, iată, ultima durere:
Că mor şi încă-s zâmbitor.

Gheorghe Bâlici

CINISM

Timp de zece ani: putere,
„Preşedinte-jucător“...
Ţara geme de durere
Şi el este... zâmbitor !

Ionel Iacob-Bencei

LIPSIT DE GRIJI

Sunt cutare din popor,
Trec prin viaţă zâmbitor,
Nu am bani, nu am avere,
Şi-astfel deci,... nicio durere!

Victor Bivolu

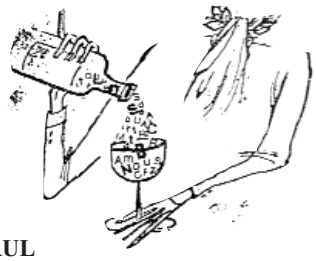

BANCHERUL

Calm, îşi oferă o părere,
Cu chipul lui cel zâmbitor,
Şi te afundă în durere,
Când te transformă-n debitor.

Grigore Marian Dobreanu

* * *

Beat, vine-acasă la muiere
Întotdeauna zâmbitor;
Ea dă din gură, cu durere,
Iar el, din pumni, ocrotitor.

Viorica Găinariu-Tazlău

SPECIFIC NAŢIONAL

Au românii, ca popor,
Chipul veşnic zâmbitor,
Exprimând a lor avere:
Sărăcie şi durere!

Eugen Ilişiu

LA MATERNITATE

Mama geme de durere,
Pruncul zbiară cu putere,
Iar tăticul, zâmbitor,
Zice: – Nu ne-a fost uşor!

Mihai Moleşag

COMPASIUNE PENTRU SOŢII ÎNCORNORAŢI

Ştiind despre atâtea adultere,
Pentru bărbaţi nu simt decât durere,
Dar redevin îndată zâmbitor
Căci, dacă nu m-au prins, e treaba lor.

Dan Norea

TANDREŢE

Nonşalant şi zâmbitor
Îi spun soacrei, cu plăcere,
C-am să-i fiu moştenitor...
Şi o umplu de durere.

Nichi Ursei

Cu multă durere în suflet, a trebuit să tăiem zâmbetul de pe faţa câtorva prieteni: *Constantin Cristian, Emil Ianuş, Smaranda Iuga, Gheorghe Gh. Popescu, Liviu Zanfirescu, Nae Bunduri, Ion Diviza, Ioan Fărcaş, Ioan Fârte Adi, Petru-Ioan Gârda, Nicolae Stancu*.

EVENIMENT

Pupăza și mocănița

A consemnat LAURENŢIU GHIŢĂ

Acolo unde harta se agaţă în cui s-a găsit Badea Lucian Perţa să ia pupăza de ciuf şi să organizeze un festival de mai mare dragul! No, noi de participat am participat, date fiind tentaţiile: frumuseţea locurilor, ospitalitatea moroşenilor şi cifra octanică a pălincii!

Festivitatea de festivităţi s-a desfăşurat la Primăria Vişeu, unde pupăzoiul-şef Lucian Perţa a împărţit cu dărnicie atent controlată de departamentul financiar-contabil premii în diplome, şi lichide specific-locale. La Concursul de Epigramă, caimacul laptelui de pupăză se duce la Chişinău, purtat de Gheorghe Bâlici sub forma Premiului I, o pupăză atât de mare încât gazdele au fost imediat dojenite:

Colac peste pupăză, la Vişeu

Privind a ei dimensiune,
Pe pupăza de la Vişeu,
Cât e de mare, putem pune
Numai colacul de veceu!

Laurenţiu Ghiţă

În litraj descrescător, de la damigeană la pipetă, respectiv Premiile II – **Nicolae Bunduri** (Braşov) şi **Ioan Fârte** (Baia Mare) şi III – **Vasile Larco** (Iaşi) şi **Ion Diviza** (Chişinău), din ale căror creaţii premiate spicuim:

Amintire (GH. BÂLICI)

Mi-a spus cândva, pe-un mal de ape,
O doamnă ce-ar visa-o toţi:
– Cămaşa ţi-e de piele-aproape,
Femeia – după ce ţi-o scoţi...

După recepţia casei „la cheie“ (GH. BÂLICI)

Când casa ta cum alta nu-i,
Iar la zidari le-ai dat simbria,
Nu te grăbi să o descui...
Să-ţi mai dureze bucuria.

Sub pana Corbului

Record în construcţii (NICOLAE BUNDURI)

Primarul nostru-i bun zidar
Şi-a demonstrat în patru ani
Că-şi poate face vilă doar
Cu patru cărămizi... de bani.

Eu, soţ fidel (IOAN FÎRTE)

Eu, pentru tipa asta „bine“
Ce face-ntre colegi ravagii,
Îmi dau cămaşa de pe mine,
Dar jur să nu îmi dau nădragii.

Insuficienţă conjugală (VASILE LARCO)

Familiei, spre folosinţă,
Zidarul de pe-a noastră vatră
Îi construieşte-o locuinţă,
Dar nu şi... „casa cea de piatră“.

Şantier (ION DIVIZA)

Muncesc zidarii, deşi-afară-i rece
De-ngheaţă apa, cum deschizi furtunul;
Cu inginerul, numeri azi vreo zece,
Iar fără inginer... nu vezi niciunul.

O menţiune specială s-a făcut pentru epigrama **Icăi Ungureanu**:

Entuziasmul coechipierilor lui Manole la vederea Anei

Admirând arhitectura
Bustului de silicon,
Toţi zidarii strigă: „Ura,
Tipa asta e beton“!

EVENIMENT

Poza de grup, la Vişeu.

De asemenea, au fost acordate o cantitate consistentă de premii pentru volum de umor, după cum urmează: Premiul pentru Carte de epigramă: „SEMINŢE DIN... DOVLEACUL MEU“ – **Mihai Haivas** şi „BOEME BEŢIVE“ – **Eugen Pop**; Premiul pentru Carte de rondel: „PSEUDO-MORFOLOGIE DIONISIACĂ“ – **Mihai Sălcuţan**; Premiul pentru Carte de sonet: „POEMELE PĂMÂNTULUI“ – **Eugen Deutsch**; Premiul pentru Carte de fabulă: „SECŢIUNI ÎN COTIDIAN“ – **Ioan Şiman**; Premiul pentru Proză umoristică: „DOZATORUL DE UMOR“ – **Florin Alexandru**; Premiul pentru Carte aniversară: SUB SEMNUL LUI „40“ – Cenaclul Umoriştilor Sibieni NICOLAUS OLAHUS; Premiul pentru Antologie: „UMOR ŞI UMORIŞTI DOBROGENI“ – **Traian Brătianu**; Premiul OPERA OMNIA: „DOUĂ FLORILEGII UNICE“ – **Efim Tarlapan**; Premiul Cenaclului PUPĂZA: **Dorel Lazăr**.

Bineînţeles că partea ce mai fainâ a fost cea neoficială, parţial umbrită de eşecul Simonei Halep la Stutgart. Aici, când oboseau Lucian sau Vasile Gădălin, ne ciondăneam în epigrame de ne mergeau fulgii.

De exemplu, la Festivitate chiar, profitând de prezenţa unei „consore“ (femininul de la „confrate“) din Baia Mare numită Rândunica Anton, zburdalnicii epigramişti s-au şi repezit asupra ei:

S-a vorbit, precum deduc,
Despre RÂNDUNICA, şic,
Despre PUPĂZĂ, de CUC...
Dar de CORBU mai nimic.

Nae Bunduri

Cu-atâtea păsări, e normal
Să-ntreb şi eu, la modul logic
Dacă aici e festival
Sau e muzeu ornitologic.

Laurenţiu Ghiţă

Excursia de a doua zi, de pe Valea Vaserului, ne-a trezit reverii de şcoleri. Profitând de prezenţa doamnelor (educatoare) Cristina şi Firuţa, grupa mijlocie a lansat cântecele specifice vârstei, de duduia valea. Duduia care ne controla biletele a abandonat şapca şi şi-a luat valea, cerând reconversie profesională (tulai!). La pauza de grătar de la staţia terminus, ne-am văzut ceafa (de porc, la grătar) şi am tras la loteria concursului ad-hoc. Biletul câştigător s-a întors la preşedintele UER, George Corbu, care a ochit şi a lovit rimele „dovleac“ şi „răbdare“, dar şi la Vasile Gădălin, de la Cluj, beneficiar al unui wild-card la aceeaşi categorie.

Drumul înapoi, spre casă, a fost la fel de luuung ca la sosire. Mai ales că am plecat şi plini de regretul că mai trebuie să aşteptăm un an până vom revedea aceste magnifice locuri. Am plecat plini de premii, de pupeze şi colaci peste ele, plini de bidoane cu lapte de pupăză în portbagaj, dar plini de ciorba de burtă pe care amabilele noastre gazde ne-au dat-o ca merinde de drum si care s-a vărsat pe picioarele d-lui Corbu.

U.E.R. 25

U.E.R., ÎNCOTRO?

U.E.R., fascinanta şi spirituala noastră breaslă, a ajuns la frumoasa vârstă de un sfert de secol – aproape de jumătatea unei vieţi împlinite –, când un organism, fie el şi literar, este în plină vigoare, dar şi posesor al unei experienţe substanţiale, cu atât mai mult cu cât este continuatorul unei tradiţii în materie. Este etapa în care „subiectul“, ajuns pe înălţimea unui pisc, scrutează zarea şi se întreabă încotro s-o apuce: să continue pe acelaşi drum, sau să îi adauge valenţe suplimentare care să-l facă mai eficient, mai plin de virtuţi spirituale, aplaudat cu mai multă fervoare de înaintaşii care ne privesc „de sus“ ?

De la înfiinţarea sa, Uniunea a fost şi continuă să fie ca un fluviu care „îşi adună apele“ din izvoare, pâraie şi râuri, acestea reprezentând individul devenit epigramist, cenaclurile şi cluburile de epigramă, iar acest fluviu continuă să crească atâta timp cât va „ploua“ cu inspiraţie, cu festivaluri, concursuri şi tipărituri care conţin epigrame, câtă vreme lucrătorii culturali şi şefii lor vor continua să sprijine această frumoasă şi valoroasă familie de creatori, de promotori ai spiritualităţii umane în general şi româneşti în special.

În intervalul scurs de la organizarea breslei, care echivalează cu durata a cinci cincinale, se poate afirma că mai toţi competitorii aflaţi pe câmpul de luptă al epigramei (inclusiv cârcotaşii de serviciu) şi-au făcut datoria, fiecare după puterile sale, şi i-aş nominaliza pe principalii „actori“: epigramişti mai mult ori mai puţin consacraţi, şefi de cenacluri, conducerea Uniunii, editorii de reviste de profil, organizatori şi finanţatori de festivaluri şi concursuri, autori de cărţi personale, ori de culegeri sau antologii, traducători de epigrame, foruri locale cu atribuţii culturale, critici de carte şi eseişti, inclusiv inevitabilii contestatari ai unor acţiuni sau iniţiative. La aceşti competitori se adaugă fraţii noştri de peste Prut, care au dat mai multă culoare şi savoare creaţiilor actuale, creând prin festivalurile organizate o punte frăţească durabilă şi admirabilă. Devine din ce în ce mai vizibil faptul că epigrama actuală tinde să devină în domeniul cultural un BRAND DE ŢARĂ ROMÂNESC, afirmaţie împărtăşită şi de alţi confraţi epigramişti.

Dar, după opinia subsemnatului, pentru a onora şi a merita acest apelativ, acest „titlu onorific“ al epigramei, în afara creşterii exigenţelor privind valoarea creaţiilor, ar mai trebui întreprinse acţiuni vizând popularizarea ei în ţară pe mai multe paliere, începând cu şcoli şi licee, facultăţi, biblioteci şcolare, orăşeneşti şi judeţene ş.a.m.d., care s-o facă mai vizibilă în viaţa culturală a ţării (există multe judeţe fără epigramişti), cât şi „exportul“ de epigrame, prin cărţi bilingve.

Cei 25 de ani scurşi de la naşterea UER au reprezentat intervalul în care creaţia epigramatică de la noi a atins o asemenea creştere încât ea a început „să dea pe afară“, ca laptele când îl pui la fiert, cerându-şi dreptul nu numai de trecere a Prutului, ci şi a celorlalte graniţe, în drumul său către îngemănarea cu alte culturi, unele cunoscătoare în ale epigramei, iar altele pentru care epigrama constituie o noutate. În acelaşi timp, devine imperios necesar ca o activitate „galonată“ cu atâtea realizări, să dovedească şi o exigenţă sporită în ce priveşte calitatea creaţiilor şi fireşte, a cărţilor de autor, sau a volumelor colective de epigrame, întrucât trebuie să recunoaştem că există destule exemple în care autorii nu-şi onorează creaţiile, respectiv propriul „blazon“, cu o mai mare exigenţă, epigrama pretinzând o perfecţiune prozodică, o existenţă nu numai a poantei, dar şi a unui mesaj transmis cititorului.

Revenind la ideea de brand naţional, ar fi poate de interes să se urmeze acea iniţiativă din secolul precedent, în care existau cărţi publicate sub genericul „Biblioteca pentru toţi“, acestea adresându-se aproape tuturor categoriilor de cititori. O colecţie similară de cărţi de epigrame, realizată sub sloganul „Epigrama pentru toţi“, care să fie difuzate către masele de potenţiali cititori, dar în acelaţi timp, unele dintre ele, să fie traduse în cât mai multe limbi străine – şi evident difuzate la vorbitorii nativi ai lor –, consider că ar fi de un mare folos.

LA MULŢI ANI, UER!

EVENIMENT

„MIRCEA TRIFU"

la edi]ia a X›a

A consemnat Laurenţiu GHIŢĂ

Anul acesta, Concursul Naţional de Epigramă „Mircea Trifu", iniţiat şi susţinut de doamna Elis Râpeanu – autoritatea noastră în materie de epigramistică, a ajuns la ediţia a X-a. Ca de fiecare dată, pe lângă premiile acordate, concursul beneficiază de volumul respectiv, care cuprinde observaţiile privind epigramele prezentate, premianţii cu epigramele care le-au asigurat un loc pe podium, creaţiile demne de tipărit ale celorlalţi concurenţi, precum şi o selecţie din epigramele celui omagiat – Mircea Trifu, sub rubrica RESTITUTIO. De data aceasta, cum concursul a împlinit un număr rotund de ani, şi tomul se dovedeşte o oglindă a tuturor ediţiilor, reluându-se imaginea tuturor volumelor de la ediţiile anterioare, cu lista participanţilor şi premianţii, cu creaţiile lor. La sfârşit, apare lista celor care au obţinut distincţii în cei zece ani parcurşi de acest concurs. La această ediţie, la tema UNDE-I LEGE NU-I TOCMEALĂ, premianţii au fost:

Marele Premiu „MirceaTrifu"
FLORIN ROTARU (Buzău)

DURA LEX, SED LEX

La partaj, chemat la tribunal,
Cu nevasta aprig m-am luptat,
M-am tocmit din greu şi, în final,
Casa a ajuns la avocat.

Premiul I – VASILE TIL BLIDARU
(Beceni, BZ)

ANCHETATORULUI MEU

Nu-i tocmeală unde-i lege –
Axioma-i dreaptă şi
De-am comis o făr'delege,
Cred că ne putem tocmi.

Premiul II – VALI SLAVU
(Aninoasa, HD)

UNDE-I LEGE, NU-I TOCMEALĂ?

Când legea face rânduiala
Pe drumuri judecătoreşti,
Te mai tocmeşti, că şi tocmeala
E scrisă-n legile-omeneşti.

Premiul III – EUGEN POP
(Cluj Napoca)

LA NOI

Fără nicio îndoială,
Toată lumea-i lămurită:
Unde-i lege, nu-i tocmeală,
E... comision sau mită.

S-au mai acordat menţiuni: **GRIGORE CHITUL** (Bistriţa) şi menţiuni onorifice: **GHEORGHE BÂLICI** (Chişinău), **EUGEN ALBU** (Cluj Napoca), **GRIGORE DRĂGAN** (Nisiporeni, Rep. Moldova) şi **ŞTEFAN BOBOC-PUNGEŞTEANU** (Iaşi).

Să nu-l uităm pe Cincinat!

Dumitru BOTAR

Duminică, 15.11.1920, la palatul din Buftea, gazdă fiind prinţul BARBU ŞTIRBEY, are loc o întâlnire mai intimă, unde discuţiile depre viitorul guvern devin foarte aprinse. Erau prezenţi generalul PREZAN, fost şef al Marelui Cartier General (1916–1918), soţia sa, Olga, IONEL BRĂTIANU, cumnatul lui ŞTIRBEY şi GEORGE BALŞ, detaşându-se prin radicalism Olga Prezan, care vorbea despre lupii din guvern, aluzie la dr. NICOLAE LUPU, ministru de interne.

Peste 8 zile, la Palatul Regal, cu prilejul unei recepţii, CINCINAT PAVELESCU surprinde o discuţie însufleţită între doamna Prezan şi acelaşi ministru, dr. N. Lupu, prilej de a încredinţa hârtiei o spumoasă epigramă, mult gustată de lumea politică a vremii, chiar şi de regele Ferdinand:

Cu aer prea sentimental,
Vorbind cu-o doamnă, strigă grupul
De-aghiotanţi: Păzea că Lupul
E-n Cartierul General!

COLŢUL SPADASINILOR

CU TOPORUL PRINTRE EPIGRAMIŞTI:

CONSTANTIN IURAŞCU-TATAIA: ***„Opt decenii şi juma'"***

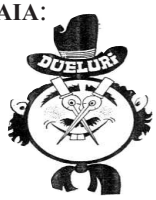

La „cetatea" asta, dragă,
Astăzi, ca şi alte dăţi,
Pune-o cărămidă-ntreagă,
Nu umbla cu jumătăţi!

Constantin Cristian

ION CUZUIOC: „***Gustări picante***"

Aţâţat de-atâtea poante,
Am gustat şi eu din raţii,
Dar atâta-s de picante,
De mă ustură... ficaţii!

Constantin Cristian

MIE, la propriul meu volum

Privind la „opere" antum,
În lumea asta cam anostă,
Mi-aş critica şi-al meu volum
Dar mă cam tem de o ripostă.

Nae Bunduri

Epigramiştilor GHEORGHE BĂLĂCEANU şi MIHAI HAIVAS, autorii culegerii: „***Unde dragoste nu e faceţi... epigrame***"

Toţi cei ce sfatul v-au urmat
Au mers pe calea literară,
Dar de curând au renunţat
Căci dragostea-i mult mai uşoară.

Vasile Larco

GHEORGHE LEU a publicat simpaticul volum „*Glumesc... deci exist!*"

Dânsul, când glumeşte,
Simte că există,
Însă se pripeşte
Căci... prea mult insistă!

Eugen Deutsch

Lui IONEL IACOB-BENCEI autorul volumului „*Ce-mi şopteşte mie muza*"

Muza lui doar îi şopteşte,
Fi'ndcă nu prea izbuteşte
Să răcnească la toţi trei:
Iacob, Ionel, Bencei.

Nicolae Topor

Lui PETRE STOICA, autorul cărţii „*Şambelan la curtea coniacului*"

Băutura ce ne-o dete
Lasă-n noi o mare sete...
Eu îi spun, aşa-ntr-o doară:
Şambelan la apă chioară.

Nicolae Topor

Lui ION FILIMON, la volumul „*Nu chiar totul e de râs*"

Ca să fiu şi eu în ton
Cu ce zice Filimon,
Spun ca ditai scriitorul:
E de râs doar autorul.

Nicolae Topor

Lui EFIM TARLAPAN, la volumul „*Raiul n-are ruşine*"

Autorul nostru, după cum pledează,
De-ale sale versuri nu se ruşinează;
Când îi vine vremea, pleacă de pe plai
Spre a scrie versuri undeva în Rai.

Nicolae Topor

Doamnei ELIS RÂPEANU, autoare a volumului „*Cuvinte potcovite*"

Dânsa, când mă potcoveşte,
Semn îmi dă că mă iubeşte,
Dar şi eu (iubire rară!),
Că mi-e moaşă... literară.

Nicolae Topor

HYDE PARK

LOC DE DAT CU... CAP

Epigrame şi replici de la Festivalul din Craiova, noiembrie 2014:

CONFRAŢILOR BUCUREŞTENI
Vă spun (şi n-o fac pe satrapul):
– Bucureşteni, cu poanta „fină“,
Vedeţi pe unde daţi cu capul...
Că-s multe blocuri cu bulină!
Nae Bunduri

CONFRAŢILOR PITEŞTENI
Dintre barzii mai pereni,
(Care nu sunt o mulţime)
Ce să spun de piteşteni…
Scriu şi dânşii, (v)AG PE RIME.
Nae Bunduri

CONFRAŢILOR BUZOIENI
Buzoienii – stiluri fine –
Au simţit în poantă, tenta,
Şi-ar fi scris ceva mai bine…
Dar şi-a pus Nigrim, amprenta.
Nae Bunduri

Revista „LUMEA EPIGRAMEI“ Nr. 11 a publicat epigramele lui Ion Micuţ, semnate Ion Cuzuioc
Micuţ al meu are noroc
Cu opera ce-i aparţine,
C-o mai semnează Cuzuioc
Şi îl mai scapă de ruşine...
Nichi Ursei

La revista EPIGRAMA
Şt. Rodean(u), cu lectura;
Domnul Ghiţă – cu cenzura;
Corbu e cu interviu’,
Norea e cu S(en)R(y)I(u’).
I. I. Bencei

Răspuns
Adevăr ai spus,
Şi nu-ţi fac reproş,
De-aia am şi pus:
I. Bencei, la coş.
Laurenţiu GHIŢĂ

PRIN FIREA LUCRURILOR
Femeia e asemeni cu pământul
În care viaţa prinde rădăcini,
E un ogor mănos pe care vântul
Mai duce şi sămânţă din vecini.
Petru-Ioan Gârda

PRECAUŢIE
Bănuitor că din răzoare
Seminţe din vecini mai sar,
Nevasta fi’ndu-mi roditoare,
Am stat cu sapa la hotar.
Laurian Ionică

PĂREREA SPECIALIŞTILOR
Studii, observaţii, teste,
Toate-acestea-au confirmat
Că femeia-i o poveste
Cu final neaşteptat.
Vali-Petronela Slavu

* * *

Pe Petronela, ca-n poveste,
Aş vrea să o supun la teste,
Să-i demonstrez, la vârsta mea,
Că termin repede cu ea.
Laurian Ionică

CONSTATARE
N-a fost – spun asta cu temei –
Niciun război făr’ de femei;
Dar nici la vremuri vechi sau noi,
Femeie fără vreun război.
Cătălina Orşivschi

CĂTĂLINEI ORŞIVSCHI
Venind la festival la noi,
Eu în Bănie vreau să stai,
Ca zilnic să-ţi declar război
Şi tu să vii să te predai.
Laurian Ionică

LECŢIA DE EPIGRAMĂ

Corectitudinea gramaticală şi ortografică a epigramelor

(*Partea I*)

de Dr. Elis RÂPEANU

Pentru prima data în literatura de specialitate, ne vom referi la un aspect care ar necesita un studiu separat: *corectitudinea gramaticală şi ortografică a epigramelor*. Pentru că, dacă vocabularul conferă mai multă libertate în alegerea cuvintelor din toate subsistemele limbii (dialectal, arhaic, familiar, argotic, tehnic), cu condiţia să fie înţelese de toată lumea, *gramatica* şi *ortografia* sunt patronate de reguli care trebuie respectate. Cu altă ocazie am semnalat, printre altele, lipsa lui PE în faţa relativului CARE, la acuzativ, caracteristică exprimării neîngrijite (*a se compara problema PE care am pus-o cu problema care am pus-o*), atât de deranjantul *ca şi*, specific vorbirii ardelenilor şi care, simţit ca o noutate, e preluat de tot mai mulţi, motivând evitarea cacofoniei, dar s-a extins şi în cazul exprimării categoriei de persoane sau obiecte (*ca şi profesor, iute ca şi piperul* etc.), atât de răspânditul pleonasm, care-l copiază, parcă, pe *dar însă*: *dar, totuşi; dar, în schimb; dar, cu toate acestea*, combinând *adversativul* cu *concesivul*, care, din punct de vedere logic, se suprapun [adversativ – care exprimă o opoziţie; concesiv – care indică o opoziţie, o restricţie (Le Petit ROBERT)]. Iată un exemplu cu *dar, în schimb*:

După căsătorie
Mai târziu mi-am dat eu seama
Că nevasta mă dă gata:
Nu găteşte ea ca mama,
Dar, în schimb, ea bea ca tata!

Alt pleonasm inadmisibil este *decât numai* sau *decât doar*, sau agramatismul *cu-n* în loc de *c-un* (c-un leu) etc.

Alt aspect care merită semnalat este inadvertenţa – ca să-i spunem aşa – dintre toţi şi *cu toţii*. Expresia corectă, care exprimă un grup, un colectiv implicat direct în acţiunea verbului este *cu toţii*: Au plecat *cu toţii* (adică toţi împreună). *Cu toţi* are altă distribuţie în text: *nu au plecat cu toţii împreună*, ci *împreună cu toţi ceilalţi*. Iată o epigramă în care *cu toţi* se foloseşte corect:

Prietenia îngâmfatului
Amic cu toţi ar vrea să pară,
Dar, dând tribut prieteniei,
Rezistă doar acel ce-i ară
Terenul rodnic al trufiei.
(Dumitru Munteanu)

E adevărat că există unele epigrame valoroase, în care expresia **cu toţi** (2 silabe sau cu rima potrivită la *poţi, scoţi, socoţi* etc. sau la *hoţi, soţi, bigoţi* etc. fără articol hotărât) în loc de **cu toţii** (3 silabe şi rimă în – *oţii*), dar acestea sunt excepţii rarisime, la epigramişti excepţionali. Pentru descreţirea frunţilor, după atâta teorie, dăm exemplul următor:

De iubeşti atâta omul
Şi de dragu-i nu mai poţi,
Nu mai zgândări atomul
C-o CERNOBÂL-im cu toţi.
(Al. Clenciu)

În interiorul versului, *cu toţii* (3 silabe) îşi poate salva tot conţinutul sonor şi semantic printr-un ligament sintactic (*Să luăm cu toţii-aminte*), un *-i* fiind preluat de cuvântul următor. Se mai poate recurge, de asemenea, la expresia *mai toţi*, care e mai corectă decât *cu toţi* pentru *cu toţii*.

Vârsta şi naivitatea,
Ştim cu toţi', ne joacă feste… (Aurel Cehan)
[ştim mai toţi, ne joacă feste…]

În limba literară contemporană, conjunctiva *ca să*, pentru simplul *să*, deranjează, chiar dacă aduce în vers o silabă în plus, necesară uneori ca aerul de respirat. E o conjuncţie care exprimă *scopul* şi nici în cazul acesta nu se mai foloseşte mereu: S-a dus (ca) **să** cumpere pâine… dar, **ca să** cumpere pâine, a trebuit să meargă în centru. În română, spre deosebire de alte limbi romanice,

→

LECŢIA DE EPIGRAMĂ

anumite verbe cer subconjunctivul, nu infinitivul: *vreau* **să**, pot **să**, *îmi vine* **să**, *îmi place* **să** etc. Or, în cazul unor asemenea verbe, fiind vorba de aceeaşi persoană, folosirea lui **ca să** este redundantă, neconformă cu aspectul standard al limbii, care se debarasează de ceea ce e în plus faţă de necesar. Iată câteva exemple:

Când nu putu **ca să** se culce
C-o angajată blondă, dulce...
Vrea **ca să** transpună toate
Visele-n realitate...
Ţi-ar plăcea **ca să** constataţi
Că sunt doar împrăştiaţi...
(Antologia epigramei româneşti, 2007, p. 148)

Prin ligamentele sintactice, un cuvânt se leagă de cuvântul următor, pronunţându-se legat. În felul acesta, se elimină o silabă, reglând măsura şi accentul versului. Dar nu totdeauna se poate aplica acest procedeu: *i-a zis* **soaţei-n** *dormitor*.

În cazul lui **-i**, ligamentul cu vocala initială a cuvântului următor (şi nu cu orice vocală, vizată, ci mai ales cu **a-** şi „înghiţirea" lui **î** din **în-** şi **îm-**), este acceptată numai de i plenison, indiferent de grafia lui – cu un *i* (*Capri, şi, noştri, miniştri* etc.) sau cu doi *i* (*soţii, muncitorii, artiştii, oamenii*) sau cu *trei i* unde, de fapt, *ultimii doi i* realizează pluralul şi articularea: copil-copi**ii**, chefliu-chefli**ii**, fiu-fi**ii**, viu-vi**ii**, geamgiu-geamgi**ii**: *şi-ntre noi, ai noştri*-aleargă, *trei miniştri*-ntreabă, *epigramiştii*-observă, *ţăranii*-arau (observaţi cum succesiunea ritmului favorizează ligamentul – ca dovadă, verbul la prezent *ară* nu aceptă legătura: *ţăranii ară*), *copiii*-ntreabă, *viii*-ntre vii şi *morţii*-ntre morţi etc. *Poezii, generaţii, copii, vii, cheflii, soţii, fii* etc. nu acceptă ligament sintactice, pentru că **i-ul** final este un *semi i* (i vocalic sau consonantic); acelaşi lucru se întâmplă şi cu forme precum *soaţei, căţei* etc.

Iată un exemplu de ligament care nu se poate realiza:

Mărţişorul
E simbol al primăverii,
Bucurii-n întregul neam,
Semn că înflori-vor merii
Pentru Eva şi Adam.

Altceva ar fi fost dacă, în loc de bucur**ii** (1 ½ i), figura un cuvânt ca mugur**ii**-n…(1 i plenison).

Se înţelege că nici cuvintele terminate în consoană muiată (muiată de acel -ĭ consonantic) nu admit ligamente sintactice: *paşi, studenţi, maci, deci, cărţi, iezi, flori* etc. Numai adaosul celui de al doilea i (ca articol hotărât, la masculin, ca marcă de genitiv singular, la feminin) realizează din **-ii** un **i** plenison:

studenţii (au intrat studenţii-n sală, dar *au intrat trei studenţi în sală)*;
cărţii (titlul cărţii-albastre, dar *trei cărţi albastre*);
merii (merii-n floare, dar *trei meri în floare)*;
iezii (iezii-şi strigă mamele, dar *trei iezi îşi strigă mamele)*;
mieii (mieii-aleargă, dar *trei miei aleargă)*;
paşii (paşii-alăturaţi, dar *trei paşi alăturaţi)*;
florii (culoarea florii-mbobocite, dar *trei flori în glastră)*;

Subiectul e departe de a fi epuizat. Rezolvarea se bazează, cel mai mult, pe simţul limbii române, pe care-l are orice vorbitor nativ. De exemplu, în acest vers, ligamentul este nefiresc:

Dar diferenţa-i colosală
*Din***tre-un** *pom şi un copac*

Este necesar un cuvânt în plus despre *semnele ortografice* folosite în epigramă, care se supun regulilor generale ale scrierii în limba română, adaptate specificului catrenului cu virtuţi epigramatice.

Se ştie că e preferabil ca ideea epigramei să curgă de la început până la sfârşit, fără întreruperi marcate de întrebări, dialog sau punct.

Marea ne-o promit, cu sare,
Dar ascund ca au în minte;
Câte fac? Eu nu-s în stare;
[Ce fac însă nu-s în stare]
A vă spune... n-am cuvinte.

(Continuare în numărul viitor)

CARUSELUL CU EPIGRAME

Dintre sute de peniţe

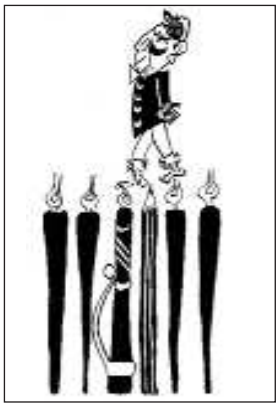

BARONUL PRAGMATIC

În decursul anilor,
Ca să n-aibă greutăţi
La spălatul banilor,
Folosea lichidităţi.

Nicolae Mihu

OMUL SECULARIZAT

Globalizat în sens moral,
Cu gândul dus în viitor,
E numai un universal
...consumator.

Ioan Şiman

SOARTA VALORILOR

În aceste vremuri crunte
Meritele se ascund:
Nulitatea-ajunsă-n frunte
Dă valorile la fund.

Elis Râpeanu

ROLUL JUSTIŢIEI ÎN LUPTA CU CORUPŢIA

Chiar dacă-i oarbă, ne e far
În lupta asta foarte strânsă;
A-nlocuit coruptul „dar“
Cu mult mai inocentul „însă“.

Gheorghe Băisan

BLOCUL NECALITATIV

Stau la bloc şi nu mai tremur
Din motive pur contrarii:
Chiar de mor în vreun cutremur,
Cel puţin, rămân zidarii…

Gh. Bâlici

SIMILITUDINI

Eu am ceva – şi mă fălesc –
Din Cincinat şi Păstorel:
Încep vizibil să chelesc
Şi-mi place vinul tulburel.

Nicolae Zărnescu

PRIVIND FRUMOASELE LA MARE

Mă las în seama desfătării
Pe plajă-n toiul dimineţii
Şi simt cum valurile mării
Se-ntrec cu valurile vieţii.

Dan Căpruciu

LIBERA CONSIMŢIRE

Cei mai de seamă factori sociali
Ai statului de drept şi ai rigorii –
În care cetăţenii sunt egali
În faţa legilor – sunt… procurorii!

Nicolae Căruceru

ALIBIUL

Cel care, după ce a fost admis,
Va reuşi, cu maximum de... cost,
Să demonstreze foarte clar, precis,
Că nu ai fost acolo unde-ai fost!

Eugen Deutsch

BOLŞEVICII LA PARADĂ

Îi văd în piaţă defilând;
Ei sunt o forţă de temut,
Având în cap un singur gând,
Căci două n-ar fi încăput.

Ion Diviza

CARUSELUL CU EPIGRAME

Dintre sute de peniţe

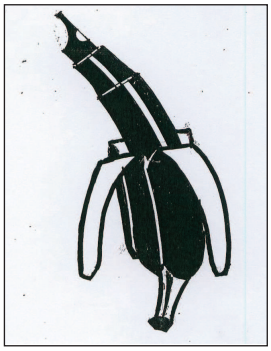

CONSTATARE

Cum nu sunt oratori cei vorbăreţi,
Nici umorişti cei veşnic zeflemişti,
De-s buni epigramiştii ca poeţi,
Nu toţi poeţii-s buni epigramişti.

Grigore Marian Dobreanu

JUSTIŢIA, CIRCUMSTANŢE ATENUANTE

Are-o scuză, jur pe barbă
Şi flancat de zece popi,
Că justiţia e oarbă
Şi de-aceea dă în gropi.

Ioan Fîrte Adi

„DE PLOUĂ-N MAI, MĂNÂNCI MĂLAI“

Această zicătoare nu e nouă,
Ne tot rotim în jurul unei axe,
Căci pe la noi, vedem cu toţii, plouă
...Cu multe taxe.

Vasile Larco

UN SOŢ ATENT

Vecinul meu, o fire-aleasă,
Nevasta îşi iubea-n delir,
Venea mereu cu flori acasă...
Era gropar la cimitir.

Ioan (Puiu) Marinescu

EPIGRAMA

Distinsă fată, cu pretenţii,
Drapată-n rochie de bal,
Dar vezi ascunsele-i intenţii,
Când se dezbracă, la final.

Cătălina Orşivschi

LA O LICITAŢIE DE ARTĂ

O lucrare fără perspectivă
E pictura asta, că nu ştii
Ce arată; cică-ar fi naivă,
Iar cumpărătorul, şi mai şi!

Vali Slavu

DINTRE SUTE DE PENIŢE

Peste tot, în lumea mare,
Ironia cea mai fină
Pentru culţi – o desfătare,
Pentru proşti – o ghilotină.

Dorel Vidraşcu

PREŞEDINTELE A FOST SCUIPAT

Pe Preşedinte l-a scuipat
Un tip cu fire nesimţită
Şi pot să spun de-acel băiat...
Că-i o ţigancă împuţită.

Nae Bunduri

PANTA REI

Optimişti sunt cetăţenii:
Ce e rău, desigur, trece;
Comunismu-n cinci decenii,
Iar tranziţia-n vreo zece.

Florina Dinescu Dinu

VENITURI ŞI TAXE

Guvernul nou, ce tura-vura,
A învârtit de-o vreme roata:
Salariu-l dă cu picătura,
În schimb ia taxe cu găleata.

Mihai Haivas

EVENIMENT

Hai, Buzău, Buzău!

Cronica Festivalului Național de Epigramă „Cât e Buzăul de mare“, 2015

Aproape toate festivalurile de umor au date de desfăşurare variabile de la un an la altul, pentru că depind nu numai de şefii de cenacluri, ci şi de diverse organe locale care susţin manifestarea, logistic şi mai ales financiar. Nu e cazul Buzăului, festivalul are loc cu regularitate de metronom în a doua sâmbătă din mai.

În holul hotelului am revăzut cu bucurie o bună parte a familiei epigramiştilor. Toţi erau neschimbaţi, cu o excepţie: Vasile Larco şi-a lăsat mustaţă! La ora 17 am mers cu toţii la Primărie, unde în Sala de festivităţi a avut loc dezbaterea cu titlul „*Cu umorul nu e de glumit*“. Mai întâi am ascultat, în primă audiţie, „tentativa“ de Imn al U.E.R. Eu sunt afon, dar am auzit ulterior voci care îl comparau cu imnul şoimilor patriei de pe vremuri (*N. Red. – Cu vată în urechi, subscriem*!).

George Corbu, preşedintele U.E.R., a prezentat un material: „U.E.R., 25 de ani de existenţă“. Cel mai interesant punct a fost anunţarea înfiinţării a două comisii, una pentru definitivarea statutului U.E.R., cealaltă pentru elaborarea unui „*Regulament-cadru privind organizarea şi desfăşurarea concursurilor de epigramă, evaluarea textelor trimise la concurs şi ierarhizarea participanţilor*“. Cu privire la statutul U.E.R., s-a precizat că au fost primite propuneri de la trei cluburi: cele din Constanţa, Galaţi şi Sibiu (*N. Red. – Restul? Vor cârcoti după?*). Preşedintele comisiei va fi Mihai Sălcuţan. Cealaltă comisie va fi condusă de Ştefan-Cornel Rodean, autorul unui material referitor la evaluarea epigramelor trimise la concursuri. Pentru a preveni reproşuri ulterioare, dl. George Corbu a subliniat că cele două comisii nu au drept scop îngroparea problemelor, ci rezolvarea lor cât mai urgentă.

În continuare, invitaţii de onoare au luat cuvântul: dl. **Theodor Codreanu**, a întărit ideea umorului, cu care nu e de glumit, argumentând cu filiaţia Caragiale-Urmuz, iar dl. **Ştefan Cazimir**, a propus ca noul statut să prevadă ca membri ai U.E.R. nu numai epigramişti ci şi membri simpatizanţi, pentru că dânsul aşa s-a considerat totdeauna. D-na **Elis Râpeanu** a anunţat premiile concursului „Mircea Trifu“. A urmat dl. **George Corbu** care a anunţat premiile U.E.R. pentru 2014. Despre ambele, pe larg în acest număr al EPIGRAMEI.

Mihai Sălcuţan a acordat câteva premii speciale următorilor: **Petre Gigea-Gorun**, **George Petrone**,**Ion Diviza**,**George Corbu**, şi **Vali-Petronela Slavu**. În replică, dl. Petre Gigea-Gorun nu s-a lăsat mai prejos şi a acordat şi dumnealui câteva diplome de excelenţă: **George Corbu, Mihai Sălcuţan, Viorel Pietrăreanu**.

Sâmbăta a debutat cu pozele de grup, în piaţa din faţa hotelului. Oamenii serioşi s-au fotografiat cu Primăria pe post de fundal. Cei neserioşi au preferat să aibă în spate o reclamă la costume de baie.

Următorul punct din program – vizita la Crama Budurească, în judeţul Prahova, pe lângă Tohani. Mi-am amintit că mai ajunsesem

EVENIMENT

Mihai Sălcuţan, verificând sfertul academic!

în anii trecuţi la cramele Pietroasele în 2009, Vinarte în 2011, Lacerta în 2012 şi am înţeles „cât e Buzăul de mare“: cramele din judeţul Buzău se terminaseră. Pe drum a ieşit de la sine o epigramă: *Cum adevărul e în vin, / Buzăul merită din plin / O dat' pe an să-l bagi în seamă: / E festival de epi-cramă*. La degustare, stimulaţi de verva gazdei, Liviu Birceanu, au curs nu numai vinuri, ci şi epigrame. Am reţinut una recitată de Laurenţiu Ghiţă, care a preluat din zbor o vorbă a lui Ion Diviza: *În cramă, sub luciri de bec, / Cu vin din vremea lui Neculce, / Diviza-nghite-n demisec, / Iar noi, ceilalţi, în demidulce.*

Sâmbătă după amiază ne-am îmbrăcat la patru ace şi am mers la Consiliul Judeţean unde, în Sala Mare, a avut loc Festivitatea de premiere. În hol am admirat, ca în fiecare an, expoziţia de caricatură a lui Vasile Milică Ene.

Încep cu concursul „*Boboc de epigramă*“ pentru elevii de liceu, dorind a felicita atât pe copiii care s-au aventurat pe acest minat teren, cât şi pe cei care continuă să le acorde atenţie şi suport. Bravo lor! Păcat că organizatorii nu ne-au pus la dispoziţie şi epigramele lor. Poate în numărul viitor le alocam o pagină. Aşadar, aplauze pentru: **Alexandra Bobocea**, **Irina Chiorbeacă** şi **Andreea-Diana Cioinac** de la Colegiul Naţional „Mihai Eminescu“ din Buzău, **Mădălina Costache**, **Alin-Ionuţ Mihai** şi **Maria-Cătălina Radu** de la Liceul de Arte „Margareta Sterian“ din Buzău, **Ştefănel Iordache**, **Florin-Fane Nicolescu** şi **Mihaela Roşu**, de la Liceul Tehnologic „Henri Coandă“, tot din Buzău.

Revenind la oi…, pardon, la noi, iată şi premiile acordate la această ediţie:

Concursul Naţional de Creaţie Literară: **Vasile Manole**, Galaţi, pentru volumul „*De voie bună şi nesilit de nimeni*“ şi **Dan Căpruciu**, Galaţi, pentru volumul „*Epigrame pe turceşte*“.

Concursul Naţional de Epigramă cu temele: „***Dacă nu curge, pică***“ şi „***Sfertul academic***“:

Premiul 1:
Petru-Ioan GÂRDA, Cluj-Napoca
Oamenii partidului
Fură cu nemiluita,
Cu ocaua, cu daraua:
Dacă nu mai curge mita
Pică toată şandramaua.

La recrutare
Mergeam mai greu – aşa-i când plouă –
Deşi păşeam în ritm alert;
M-au convocat la ei la două
Şi am ajuns la... „doi şi-un sfert!“.

Premiul 2: Gheorghe BÂLICI, Chişinău
De la '90 încoace
Am învăţat în mod endemic
Să căutăm prostiei leac
Şi, de la sfertul academic,
Ajuns-am la un sfert de veac!...

Premiul 3: Eugen ALBU, Cluj-Napoca
Ceva tot pică
De-o vreme mai la toţi patronii
Le curg bani grei, cam necinstit,
Dar chiar şi mie, c-am slăbit,
Îmi pică bine... pantalonii!

Menţiune: Efim TARLAPAN, Chişinău:
Nimic nou...
Curge Prutul între noi,
Ca în vremea bolşevică;
Cad guverne vechi şi noi,
Numai... graniţa nu pică!

Menţiune: Constantin PĂRĂIAN, Sibiu
În martie
Se topeşte-n zi zăpada,
Streşinile curg şuvoi;
Seara, când străbatem strada,
Pică ţurţurii pe noi.

Închei cu felicitări şi mulţumiri adresate organizatorilor, atât pentru primirea la nivel înalt, cât şi pentru materialele puse la dispoziţie – premii, epigrame şi fotografii.

A consemat Dan NOREA

CONCURS

TOP EPIGRAMA

Tema:
„Epigramistul – cine e şi ce vrea el“

Iată-ne şi în situaţia de a avea greutăţi în a vedea ce epigrame să selectăm! Cu bucurie, am constatat creşterea calitativă pe care o aşteptăm de atâta vreme. Şi pentru că trebuie să ne restrângem comentariile, spre a face loc epigramelor, salutăm surpriza etapei, SPINUL de Baia Mare, care a dat de pământ cu imaginea obişnuită, de „cumințenie“ şi s-o nărăvat tare! Nu am încadra la surprize, dat fiind potenţialul, forcingul celor de la SATIRICON, tresărirea de orgoliu a CUC-ilor constănţeni şi a HOHOT-iştilor gorjeni. Dezamăgitoare, în continuare, prestaţia CINCINAT-ului bucureştean şi a confraţilor piteşteni AG PE RIME, prea ocupaţi să vâneze plagiate, respectiv să-şi dea la gioale între ei, câţi mai sunt.

Rugăm din tot sufleţelul nostru şefii de cenacluri sa facă singurei selecţia celor 3 epigrame, să nu ne mai lase pe noi să facem asta, nu pentru că „nu vrea mușchii noştri“, ci pentru că astfel se testează capacitatea lor de selecţie.

Loc	Club/Cenaclu	Medie
1	GLUPI Iaşi	7.70
2	NICOLAUS OLAHUS Sibiu	7.62
3	SATIRICON Cluj Napoca	7.43
4	AEM Chişinău	7.42
5	ALPI Iaşi	7.42
6	SPINUL Baia Mare	7.33
7	UMOR HD	7.27
8	CU Braşov	7.23
9	NIGRIM Buzău	7.10
10	HOHOTE Tg.Jiu	7.08
11	HAZ Tulcea	7.07
12	RIDENDO Timişoara	7.07
13	CUC Constanţa	7.07
14	VERVA Galaţi	7.05
15	CEO Craiova	7.03
16	II QUINTUS Ploieşti	6.95
17	AG PE RIME Piteşti	6.48
18	CUV Rm. Vâlcea	6.02
19	CINCINAT Pavelescu Bucureşti	4.62

Acestea fiind spuse, iată o selecţie „la sânge“ a epigramelor primite. Bucuraţi-vă de ele şi lăsaţi cârcotelile pe seama cârcotaşilor!

EPIGRAMISTUL

E-un spadasin luptând pe metereze
Şi un poet la care-i merse buhul
Că-i gata din Olimp să-i detroneze
Pe toţi confraţii mai bogaţi cu duhul.

Ion Diviza

EPIGRAMISTUL

E-un vulcan ce-aruncă lava,
E pe mare un talaz,
Sau pilula cu otrava
După care mori... de haz.

Nicu Stancu

EPIGRAMISTUL

Este omul cu talent,
Care luptă permanent
Şi cu şanse foarte mari
Să îşi facă... adversari.

C. Părăian

EPIGRAMIST LA FESTIVAL

Începe-ntâi cu o tărie
Şi, după alte câteva,
Epigramistul nu mai ştie
Nici cine este, nici ce vrea...

Florin Rotaru

EPIGRAMISTUL – CINE ESTE ŞI CE VREA EL

Neabătut, pe-a prozodiei strună,
El toată ziua rime împleteşte,
Dorind să scrie-o epigramă bună...
Şi câteodată chiar îi reuşeşte.

Ica Ungureanu

EPIGRAMISTUL

Sintetizând idei, păreri şi gânduri,
El spune,-mpins de liricul efluviu,
Atât de mult în numai patru rânduri,
Cât scriitorul în romanu-i fluviu.

Radu Păcurar

CONCURS

EPIGRAMISTUL

E spirit critic dur şi, ca atare,
Privind în ochi, în jur, la oameni răi,
Transformă paiul într-o bârnă mare,
Mai mare decât cea din ochii săi.

Petru-Ioan Gârda

DUMNEZEU ŞI ADAM

Stând pe norul lui, cuminte,
Spre Pământ priveşte trist,
Regretând că-i dete minte…
Şi-l făcu epigramist.

Radu Munteanu

EPIGRAMISTUL

Tânăr, are-n cap ideea
Cuceririlor de-amante,
Dar când vine vârsta-a treia,
E căutător de poante.

Laurian Ionică

* * *

Epigramistul e un bard
Adesea ocolit de bani,
Cu poante care-nţeapă, ard,
Şi-amici ce îi devin duşmani.

Dan Căpruciu

RETORICĂ

Ce e epigramistul? Ce vrea el
În lumea-ntoarsă azi cu susu-n jos?
Nu ştiu, iar de-l întreb pe Păstorel,
Mă tem că nu-mi răspunde serios...

Adrian Grăjdeanu

EPIGRAMISTUL

E umoristul care, din păcate,
Vrea doar un lucru de luat în seamă:
Să-l pomenească criticii-n tratate,
Cam cât de des e pomenit de mamă !

Vasile Vajoga

EPIGRAMISTUL

Un însetat de stihuri intrinsece
Sorbind dintr-ale satirei fântâni,
A cărui cale spre Parnas nu trece
Prin ţarcul scriitorilor români!...

George Petrone

ASEMĂNĂRI ŞI DEOSEBIRI

Epigramistul cu peniţa-i „trează“
E-un fel de medic care operează,
Dar se impune-un lucru lămurit:
De epigramă nimeni n-a murit.

Gheorghe Băisan

APARENŢE

Un tip niţel cam indiscret,
Cu suflet tandru de poet,
Ce pare-ntruna zeflemist;
Şi-n fond, e doar... epigramist.

Costel Zăvelcă

EPIGRAMISTUL

În lumea vicioasă, cu nătângi,
El, ca viteazul tonic din poveşti,
Când, indignat, te pregăteşti să plângi
Te face-n versul patru să zâmbeşti.

Ioan Fîrte Adi

EPIGRAMISTUL

Este omul cu surâs,
Moralist, ades constrâns,
Când se face el de plâns
Să ne facă-un pic de râs.

Ioan Şiman

EPIGRAMISTUL, CINE E ŞI CE VREA EL

Judecat în mod subtil,
Este robul ce se-nhamă
La un mariaj, docil,
Cu REGINA... epigramă.

Ionel Iacob-Bencei

EPIGRAMISTUL

Scrie pentru-amuzament
Dar, de stai mai mult cu dânsul,
Vei vedea că, permanent,
Pe-a lui faţă râde plânsul.

Nicolae Mihu

EPITAFUL EPIGRAMISTULUI

A căzut la datorie
Ca un histrion modern,
Înecat în apa vie
A umorului etern.

Gheorghe Şchiop

EPIGRAMISTUL

E un zurbagiu tembel,
Ce, cu pana lui cea boantă,
Pe-alţi zevzeci, la fel ca el,
Îi înţeapă cu o poantă!

Eugen Ilişiu

HOMO EPIGRAMATICUS

ALEŞII NOŞTRI...

SE STRÂNGE ŞURUBUL LA CORUPŢIE
Fii atent cu cine lupţi,
Mai ales la demnitari;
Nu vor fi atâţi corupţi,
Vor fi mai puţini... dar mari!
CONSTANTIN CRISTIAN

ŞAH LA PREŞEDINTE
Chiar de are şase case –
Mai ceva decât Năstase –
Le-a şoptit la sibieni:
Meditez... la Cotroceni.
TABOR

DE LA VORBĂ LA FAPTĂ
Când se urcă la tribună,
Ne promit doar treabă bună;
Când ajung la guvernare,
Constatăm că-i treabă... mare!
GHEORGHE BĂISAN

ALEŞII NOŞTRI
Aleşi de noi mai mari peste moşia
În care odihnesc străbunii daci,
Ei azi se luptă mult cu sărăcia,
Ca s-o îngroape lângă cei săraci!...
GHEORGHE BÂLICI

MIROSURI
Se zice că prin fraudă
Ajunse ce-a ajuns,
De-aceea, când se laudă,
Miroase-a... cu ce-i uns!
NICOLAE CĂRUCERU

MODA IMPUSĂ
Cei puternici au mult şarm
Chiar şi-n modă ne dau tonul
Iar se poartă bleu-jandarm
Şi croiala... cu bastonul!
GHE. CONSTANTINESCU

UNUI PARLAMENTAR
În munţii Alpi, cu-o jună secretară,
Trăieşti sentimentale aventuri,
În timp ce soaţa-i la părinţi la ţară,
Să pregătească gem şi murături!
NICUŞOR CONSTANTINESCU

PARLAMENTAR DE EXCEPŢIE
În parlament
El e prezent
Chiar permanent..
Da-n fond e-absent!
EUGEN DEUTSCH

ŞI DACĂ...
Şi dacă guvernanţii ne înjură
Că nu mai scoatem ţara din nevoi,
Avem motiv să spunem că ei fură
Mai repede decât producem noi.
ION DIVIZA

INCOMPETENŢA CONDUCERII
Dacă nu-s dibace mâini,
Spun, când haosul domneşte:
Unde-i satul fără câini,
Se comportă mulţi câineşte!
MIHAI HAIVAS

HOMO EPIGRAMATICUS

ALEȘII NOȘTRI

EXCES DE GUVERNE

După un „Guvern din umbră“,
E şi perspectiva sumbră,
Să avem legitimat,
Un „Guvern în strai vărgat“!

EUGEN ILIȘIU

VACANȚA MARE

Vara este un remediu,
Circulă mai iute banul,
Parlamentu-i în concediu...
Cum, de fapt, a fost tot anul.

Vasile Larco

POLITICIENII

Prin partide ei se plimbă
Prospectând iar viitorul
Şi culoarea o tot schimbă,
Mai ceva ca semaforul.

Vasile Manole

PRESEDINTELE SENATULUI – AVERTIZARE –

Acei ce-n sală aţi rămas,
Cuprinşi de-o plictiseală crasă,
Să nu vă mai scobiţi în nas,
Că nu e pauză de masă!

Ion (Puiu) Marinescu

VOSGANIANĂ

Varujana miruire
Generează stări hilare;
Toţi aleşii, prin smerire,
Vor scăpa de închisoare!

Dorel Vidraşcu

UNUI ANUMIT PARLAMENTAR

Prin martiraj şi-a câştigat
Onoarea lui de deputat,
Sacrificându-şi pentru-aceasta
Părinţii, bunul simţ, nevasta!

Corin Bianu

ECHINOCȚIUL – DEFINIȚIE

Democraţie, egalitate,
O zi şi-o noapte în calendar,
E o dovadă că, deci, se poate,
Dar, din păcate, atât de rar.

Dan Norea

JUSTIȚIA E OARBĂ

La noi, în România toată,
În orice zi, în orice oră,
Justiţia-i la ochi legată
Cu o eşarfă... tricoloră!

Ion Moraru

U.E.R.

BIBLIOGRAFIA

(provizorie) a cărţilor şi publicaţiilor de gen editate în anul epigramatic 2014

(partea a II-a)

A) VOLUME DE AUTOR:

POP, Eugen: ***(B)oeme beţive***. ***Manualul beţivului profesionist***. Prezentare pe ultima copertă: Cornel Udrea. Design grafic: Iarin Pop. Desene: Virgil Tomuleţ. Cluj-Napoca, Editura Ecou Transilvan, 2014, 124 p.

RĂDUCAN, Elena Adriana: ***Epigrame şi satire***. Prefaţa: Florentin Smarandache. Tehnoredactare & coperta: Elena Pătruoi. Craiova, Editura SITECH, 2014, 64 p.

RĂVESCU, Vasile: ***Un surâs în colţul gurii***. Prezentare pe ultima copertă: Nicolae Dan Fruntelată. Ilustraţii: Cristian Topan. Coperta I: autorul văzut de Cristian Topan. Coperta IV: autorul văzut de Al. Clenciu. Bucureşti, Editura RAWEX COMS SRL, 2014, 176 p.

RODEAN, Ştefan-Cornel: ***Luptător pe frontul epigramei***. Sibiu, Editura ADALEX, 2014, 175 p.

ROGOBETE, Caius: ***Gândul inimii***. Timişoara, Editura EUROSTAMPA, 2014, 94 p.

SĂLCUŢAN, Mihai: ***Candela nestinsă***. Buzău, Editura Editgraph, 2014, 120 p.

SLAVU, Vali: ***Despre școală, mai în glumă, mai în serios***. Prefaţă („Dăscăliţa de la fereastra copilăriei"): Viorel Dolha, preşedintele Asociaţiei Învăţătorilor din România. Coperta IV: caricatură de Leonte Năstase; Profesoara Vali Slavu, văzută de epigramiştii Eugen Albu, Ioan Toderaşcu, Laurenţiu Orăşanu, George Petrone. Desene: Teodora Slavu şi Emilia Slavu. Deva, Editura ASTRA, 2014, 116 p.

STANCU, Nicolae: ***Li se rupe-n XIV!***. Prefaţă („O nouă floretă epigramatică intră în acţiune"): Mihai Batog-Bujeniţă. Cuvânt... înainte! – Nae Bunduri. Coperta: Mihai Cătrună. Grafica: Mihai Cătrună. Referinţe pe clapetele volumului: Gheorghe Bălăceanu, Mihai Haivas, Eugen Deutsch, Vasile Larco. Iaşi, Editura PIM, 2014, 142 p.

TARLAPAN, Efim: ***Dialoguri în anticamera judecății de apoi***. Prefaţa („Dialogurile lui Efim Tarlapan"): Theodor Codreanu. Coperta şi tehnoredactarea: Andrei Ştefanachi. Iaşi, Editura Tipo Moldova, 2014, 411 p. (Colecţia OPERA OMNIA – Publicistică şi eseu contemporan).

TARLAPAN, Efim: ***De la Nistru pân' la... Nisa, tot românul râsu-mi-s-a!*** (Scrieri selecte). Satire, fabule, parodii, epigrame, versuri pentru copii, aforisme, eseuri tragi-comice. În loc de prefaţă: Confesiuni provocate – Constantin Zărnescu – Efim Tarlapan. Coperta I şi interior: Picturi de Otilia Tarlapan. Coperta IV: Portret de Glebus Sainciuc. Prezentări pe ultima copertă: Acad. Mihai Cimpoi şi Dorin Duşciac (Paris). Cluj-Napoca, Casa de Editură Dokia, 2014, 588 p. + 16 p. foto.

TARLAPAN, Efim: ***Două florilegii unice: antologie de epigramă străină tradusă în limba română, o antologie a parodiei românești de pretutindeni***. Prefaţa („Un excurs efimgramatic" în epigramatica lumii"): Acad. Mihai Cimpoi. Iaşi, Editura Tipo Moldova, 2014, 339 p. (Colecţia OPERA OMNIA – Epigrame şi parodii).

VIŞAN, Ioan Nelu: ***Acta est fabula***. Pamflete şi memorialistică. Dedicaţii epigramatice. Poezie satirică şi lirică. Fotografii comentate. Replici epigramatice. Anecdote în versuri. Maxime şi cugetări. Rondeluri. Epigrame. Sonete. Fabule. Grafica: Ioan Nelu Vişan. Cu un Cuvânt înainte al autorului. Prezentare pe ultima copertă: lector univ. dr. Alin M. Olărescu. Piteşti, Editura Tiparg, 2014. 336 p.

VÂLCEANU-VĂLEANU, Ion: ***Piraterie pe uscat – Tragicomedie în două mandate***. În loc de prefaţă: semnată de autor.

⁂ ***Amorul, un copil pribeag?*** Epigrame şi catrene umoristice. Culegere realizată de Mihai Cosma, în colaborare cu Nicolae Puiu. Prefaţă („Succinte notaţii despre culegerea de faţă"): George Petrone. Coperta: Mihai Cosma, George Petrone. Imagini şi desene: 1) După Internet (autori necunoscuţi); 2) Reproduceri după albume de artă, pictori celebri. Iaşi, Editura PIM, 2014, 150 p. (Uniunea Epigramiştilor din România – Gruparea Literar-Umoristică „PĂSTOREL", Iaşi / G.L.U.P.I.

⁂ ***Caiet de Club***, 14. (Clubul Epigramiştilor „CINCINAT PAVELESCU", Bucureşti. Culegere de epigrame. Prefaţa („Stil personal şi varietate stilistică în epigramă"): Corin Bianu. Târgovişte, Editura Bibliotheca, 2014, 96 p.

⁂ ***Cauciucuri de sezon***. Antologie umoristică. Coordonator antologie: Liliana Terziu. Grafica copertă: George Terziu şi Daniel Munteanu. Satu Mare, Editura Inspirescu, 2014, 234 p. (Antologiile Editurii Inspirescu, Nr. 8).

U.E.R.

⁎*⁎ ***Cuvinte potcovite***. Epigrame. **Mircea Trifu – Restitutio Mircea Trifu – George Corbu.** ***Duelul sutei de sonete***. Bucureşti, Editura Semne, 2014, 267 p. (Concursul Naţional de Epigramă „Mircea Trifu“, Ediţia a IX-a, Bucureşti, februarie 2014).

⁎*⁎ ***Epigrama zilei***. Vol. 1. Epigrame publicate în „Bună ziua, Iaşi“, 2012–2013. Culegere realizată de Gheorghe Bălăceanu şi Mihai Haivas. Prefaţa („Cuvânt înainte de a vă bucura de Epigrama Zilei“) şi coperta: Gheorghe Bălăceanu. Iaşi, Editura PIM, 2014, 123 p. (Academia Liberă „PĂSTOREL“ – Iaşi).

⁎*⁎ ***Mărul de Aur 30***. Antologie-album, ediţia a II-a, revizuită şi adăugită (epigrame, fabule, cronici rimate, schiţe, sonete, rondeluri, grafică satirică, fotografii). Prefaţă de George Corbu. Prezentare pe ultima copertă: Cornel Udrea. Coperta: Lucian Dobârtă. Bistriţa, Editura ALTHEIA, 2014, 211 p.

⁎*⁎ ***Nistor Ioan Bud – 80***. Documentar bibliografic aniversar, realizat de Aristiţa Borbei şi Liana Pop. Baia Mare, Biblioteca Judeţeană „Petre Dulfu“, 2014, 171 p.

⁎*⁎ ***„Ridendiştii“ de azi...*** Volum aniversar îngrijit de Ionel Iacob-Bencei, Preşedintele Cenaclului „RIDENDO“. Prefaţa („Trecut-au anii...“): George Corbu. Coperta: Mihaela Gruber. Prezentări pe ultima copertă: George Corbu, Mihai Sălcuţan, Petre Gigea-Gorun, Ştefan-Cornel Rodean, Nichi Ursei, Ion Moraru, Florina Dinescu-Dinu, Eugen Albu, Vasile Vajoga. Timişoara, Editura EUROSTAMPA, 2014, 219 p. (Consiliul Local, Casa de Cultură a municipiului Timişoara, Cenaclul de Satiră şi Umor „RIDENDO“).

⁎*⁎ ***SATIRICON 35***. Tradiţie şi actualitate. Autor: Gavril Moisa. Au participat la realizarea cărţii: Silvia Popescu, Eugen Albu, Ion Bindea, Aurel Buzgău. Coperta: graficianul şi artistul plastic Virgil Tomuleţ. Cluj-Napoca, Editura SEDAN, 2014, 249 p.

⁎*⁎ ***ACIDAVA. 101 epigrame și catrene***. Revistă trimestrială de umor, epigrame şi catrene. Anul II: Nr. 1, Martie 2014, 44 p.; Nr. 2, Iunie 2014, 44 p. Editura Muscel 2000, Câmpulung Muscel (Casa de Cultură „Tudor Muşatescu“ Câmpulung Muscel. Clubul Epigramiştilor Musceleni).

⁎*⁎ ***ACUS***. Revistă trimestrială de umor, editată de Cenaclul Umoriştilor Sibieni „Nicolaus Olahus“. Nr. 1 (37) 2014, 20 p.; Nr. 2 (38) 2014, 20 p.; nr. 3 (39) 2014, 20 p. nr. 4 (40) 2014, 20 p.

⁎*⁎ ***AG PE RIME***. Revistă de umor. Piteşti, Anul XI, Nr. 29, 2014, 68 p.

⁎*⁎ ***Bobârnacul*** (serie nouă). Bistriţa. Anul XVII, Nr. 17. Festivalul Internaţional de Satiră şi Umor „MĂRUL DE AUR“, Ediţia a XXX-a, 11–13 aprilie 2014, Bistriţa, 2014, 14p.

⁎*⁎ ***BOOKLOOK***, revistă trimestrială de literatură umoristică. Nr. 9/2014 (29), Serie nouă, 42 p.; Nr. 10/2014 (30), Serie nouă, 52 p.; Nr. 11/2014 (31) Serie nouă, 44 p.

⁎*⁎ ***Colac peste pupăză***. Foaie de satiră şi umor. Organ de tot râsul al Cenaclului de Satiră şi Umor PUPĂZA, de pe lângă Centrul Cultural Social Vişeu de Sus (Maramureş). Anul IX, Nr. 9/2014, 21 p.

⁎*⁎ ***Cugetul***. Revistă a Cenaclului Epigramiştilor Olteni. Craiova. Anul VII: Nr. 26, ianuarie-martie 2014, 52 p.; Nr. 27, aprilie-iunie 2014, 52 p.; Nr. 28, iulie-septembrie 2014, 52 p.; Nr. 29, octombrie-decembrie 2014, 52 p.

⁎*⁎ ***EPIGRAMA***. Publicaţie a Uniunii Epigramiştilor din România. Anul XXII – Serie nouă. Nr. 67, martie 2014, 40 p.; Nr. 68, iunie 2014, 40 p.; Nr. 69, septembrie 2014, 40 p.; nr. 70, decembrie 2014, 40 p.

⁎*⁎ ***Hazul***. Foaie umoristică & sentimentală, editată cu prilejul Festivalului de Umor „ION CĂNĂVOIU“, ediţia a XXI-a, nr. 22, Târgu Jiu, 23–26 octombrie, 2014. Ediţie specială, 4 p.

⁎*⁎ ***Lumea epigrame***i. Revistă independentă a epigramei româneşti de pretutindeni. Anul III, nr. 11, martie 2014. Bucureşti, Editura SEMNE, 36 p.

⁎*⁎ ***Scârț!***. Gruparea de Literatură Umoristică Al. O. Teodoreanu – Păstorel, Iaşi. Anul III: Nr. 19, ianuarie 2014, 40 p.; Nr. 20, februarie 2014, 40 p.; Nr. 21, martie 2014, 40 p.; nr. 22, aprilie 2014, 40 p.; Nr. 23, mai 2014, 40 p.; Nr. 24, iunie 2014, 40p.; nr. 25, iulie 2014, 52 p.; Nr. 26, august, 2014, 52 p., Nr. 27, septembrie 2014, 60 p.; Nr. 28, octombrie 14, 60 p.; nr. 29, noiembrie 2014, 60 p.; Nr. 30, decembrie 2014, 60 p.

⁎*⁎ ***SPINUL***. Publicaţie a epigramiştilor băimăreni. Baia Mare, Anul IX: Nr. 1 (33), ianuarie-martie 2014, 32 p.

⁎*⁎ ***Surâsul Bucovinei***. Revistă de istorie, literatură şi umor, editată de Cenaclul „Nectarie“ din Vama, Suceava. Nr. 1/5, martie 2014, 40 p.; nr. 2/6, iunie 2014, 36 p.; Nr. 3/7, septembrie 2014, 48 p.

⁎*⁎ ***Tempus fugit***. Revistă editată de Cenaclul Epigramiştilor din Montreal, Canada. Nr. 2, iunie 2014, 20 p.

⁎*⁎ ***Turburele***. Revistă de divertisment. Turburea (Gorj). Anul V: Nr. 15, martie 2014, 8 p.; Nr. 16, iunie 2014, 8 p.; nr. 17, decembrie 2014, 8 p.

⁎*⁎ ***ȚÂNȚARUL***. Organ al Clubului Epigramiştilor Vâlceni. Nr. 28, ianuarie 2014, 9p.; Nr. 29, iunie 2014, 8 p.

Elaborată de George CORBU

CONCURS

Rezultatele concursului „EPIGRAMEI"

Tema: *„DNA-ul nostru cel de toate zilele"*

Greu şi aici! Noroc că plicul care conţinea şpa..., pardon, epigrama câştigătoare era semnat de Dl. EUGEN DEUTSCH, care s-a arătat a fi cel mai cunoscător al fenomenului :

* * *

DNA-ul duce greul
Căci corupţia (caz tipic!)
E înscrisă-n ADN-ul
Orişicărui om politic!

Din dosarele de la DNA, am extras şi câteva stenograme ale stenogramiştilor următori:

SEMNE DE PRIMĂVARĂ

Urcă primăvara-n floare,
Pică lacrimi mici de nea,
Curg cascade de dosare
Şi penali... la DNA!

Constantin Cristian

CLARIFICARE

Astăzi, fără nicio plată,
Pentru că am fost căscat,
D.N.A.-ul îmi arată
Eu pe cine am votat.

Nicolae Munteanu

DNA-UL ZILEI

D.N.A., scăpat de trac
Şi-acuzat că protejează,
A dormit un sfert de veac
Şi acum recuperează!

Gheorghe Gh. Popescu

DNA-UL CEL DE TOATE ZILELE

Deşi sunt ateu „miştocar",
Văzând cât o ducem de rău,
Îi spun D.N.A.- ului clar:
Sfinţească-se numele tău!

Nae Bunduri

LITERATURA DUPĂ GRATII

Scriu lunar o carte groasă
Cei mai mari corupţi şi hoţi,
În colecţia faimoasă:
„D.N.A.-ul pentru toţi"!

Grigore Chitul

PE NOI, ROMÂNII

Văd că ne admiră vestul,
Că acum în ţara mea,
Vrei nu vrei, se face testul
ADN… şi DNA

Ghe. Constantinescu

DNA-UL

Cu fapte dure, exemplare,
Nu încetează să ne mire,
Că are-o uşă de intrare
Şi doar vreo zece de ieşire!

Florina Dinescu-Dinu

STRUCTURI ANTICORUPŢIE: BUCUREŞTI, CHIŞINĂU...

La Bucureşti e DNA,
La Chişinău e CNA,
Dar hoţii noştri, ce s-ascund,
Sunt totuşi mai co...rupţi în fund!

Ion Diviza

PROTESTUL ZIARIŞTILOR

De un timp, arestul geme
De corupţi, mai mari, mai mici;
D N A...sculta la vreme,
Nu se ajungea aici.

Petru-Ioan Gârda

(Continuare în pag. 34

HOMO EPIGRAMATICUS

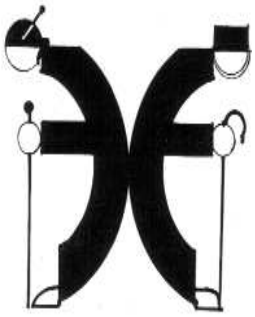

Hai noroc şi... sãnãtate!!!

„PERFORMANŢĂ“ MEDICALĂ

Văzând efectul muncii sale,
Mi l-a luat primaru-n focuri:
– Mai las-o, doctore, mai moale,
Că-n cimitir nu mai sunt locuri!

Gheorghe Băisan

POVESTE

Când la un târg, mai înainte,
Au cumpărat şi proştii minte,
Şi-au pus o întrebare grea:
– Dar ce să facem noi cu ea?!...

Gh. Bâlici

AVERTISMENT

De vrei de tine să mă iau,
Dă-mi să mănânc şi dă-mi să beau
Şi, numai dacă-mi este bine,
Poţi să te iei şi tu de mine!

Nicolae Zărnescu

PATRIARHIA UIMEŞTE ROMÂNIA

Vreo douăzecişicinci de mii
Pe lună de-aş avea venit,
Nu-s popă, dar precis aş fi,
Şi eu Înalt-Preafericit…

Eugen Ilişiu

VEI AVEA...

De la chirurg un dram de milă
Şi de la preot amânare,
Când vei vedea poet în vilă
Şi om cinstit la guvernare!

Vasile Larco

MĂRTURISIRE

Nu-s înzestrat cu al beţiei dar
Şi vreau ca toată lumea să-nţeleagă,
Din când în când mai beau câte-un pahar...
De obicei beau câte-o sticlă-ntreagă.

Ioan (Puiu) Marinescu

CERC VICIOS

Trebuie să mă trezesc
Pentru-a-mi face o cafea,
Dar trezitu-l săvârşesc
Doar de beau un pic din ea.

Mircea Micle

IERTAREA DE PĂCATE

Precum i-a spus arhiereul,
Ea la icoane se înclină
De i se vede decolteul,
Ş-atunci şi îngerii suspină.

Ion Micuţ

DILEMĂ

Spre individul ce se-neacă
Mă-ndrept grăbit, dar oscilez,
Căci nu ştiu: să-i întind o cracă,
Să-l scot din lac, sau să-l filmez?...

Vali Slavu

NU SEDENTARISMULUI!

Aproape am uitat mâncatul,
Mai dorm puţin doar, ziua toată
Alerg, mă lupt din greu cu statul...
De când l-am dat în judecată.

Ştefan-Cornel Rodean

CONCURS

REZULTATELE
CONCURSULUI DE REPLICI (COMENTARII) EPIGRAMATICE: „TALPA ŢĂRII“

INTEGRARE FARA NUMĂR

În contextul integrării,
Fără semne de-ntrebare,
Este clar că talpa ţării
E călcată în picioare.
Ioan Fîrte Adi

EROARE REPETATĂ

Alegând acea „elită“
Ce-i, în fond, monedă calpă,
Biata ţară chinuită
Tot îşi bate cuie-n talpă.
Petru-Ioan Gârda

DIN PATRU ÎN PATRU ANI

Ca urmare-a disperării,
Sunt alegeri pe la noi
Şi, atunci, opinca ţării
Îşi alege cizme noi!
Janet Nică

(Continuare din pag. 6)

TALPA ŢĂRII

Talpa ţării ne-a adus renume,
La export e-n frunte, vreţi dovada?
Azi e talpa multor ţări în lume:
Spania, Italia, Canada...
Dan Norea

REALITATEA AZI

Cei din fruntea guvernării,
Jupuind şi morţi şi vii,
Pingelit-au talpa ţării
Cu pingele F.M.I.
Cătălina Orşivschi

CONTINUITATE...

Şi azi e pingelită ca la carte
Tot talpa ţării, din principiul clar,
Că doar aşa e dusă mai departe
Tradiţia defunctului cizmar!...
Vasile Vajoga

Cu mari eforturi, a trebuit să îi descălţăm pe următorii, deşi nici ei nu şi-au băgat picioarele în concurs: Nicolae Munteanu, Nicolae Topor, Ionel Iacob-Bencei, Vasile Larco, Nichi Ursei.

Rezultatele concursului
Tema: „EPIGRAMEI“
„DNA-ul nostru cel de toate zilele“

CE FACE DNA-UL?

Păreri sunt multe, cu duiumul,
Dar una-i edificatoare:
„Direcţia“ arată drumul
Spre o portiţă de scăpare.
Vasile Larco

SPECTACOL LA DNA

Lupta lor cu infractorii
Să nu fie compromisă,
Procurorii, ca şi-actorii,
„Joacă“ doar cu „casa-nchisă“.
Vasile Manole

Continuare din pag. 32

DNA (DEFINIŢIE)

E citadela noastră care,
Dacă-ai umblat cu fofârlica,
Deşi eşti tu acuma „mare”,
Te bagă, scurt, la... „mititica”!
Ion Moraru

DNA-UL CEL DE TOATE ZILELE

Nutresc un gând de răzbunare
Pe cei care-au furat la greu
Şi sper că DNA-ul are,
Ceva din ADN-ul meu.
Ion Ruse

N-au cotizat cu epigrame, deşi au fost cât pe ce: *Emil Ianuş, Laurian Ionică, Nicolae Mihu, Ionel Iacob-Bencei, Ioan Fîrte Adi, Mihai Haivas, Stoica Filip*.

U.E.R. 25

AŞA A FOST...

de Gheorghe LEU

Trecutul se uită adesea. Amintirile rămân totuşi aşteptând să fie descoperite. Memoria atunci intervine şi mai recuperează ceva.

Dacă memoria trebuie respectată şi ea trebuie să respecte trecutul aşa cum a fost fără adaosuri sau omisiuni.

După evenimentul din ’89 brăilenii şi-au revenit repede şi au organizat alt eveniment: înfiinţarea U.E.R. Iată ce spun notiţele recuperate.

A fost ediţia XV a „Întâlnirii epigramiştilor“ de la Brăila, între 1–10 august 1990.

Au participat 35 epigramişti printre care: I. I. Bencei, I. Pop, N. Ursei, Smarand Popescu, Viorica Voicescu, Gh. Suciu, Stelian Ionescu, N. Bunduri, Nic. Petrescu, M. Ionescu-Quintus, Elis Râpeanu, V. Martin, Gh. Chirilă, N. Ghiţescu, Al. Clenciu etc.

Au ţinut referate: Elis Râpeanu: „Cuvântul, epigrama şi epigramistul“, A. Furtună: „Despre umorul brăilean contemporan“.

Tema concursului de epigrame: „D’ale alegerilor“ (pentru că era Anul Caragiale). Au participat 59 concurenţi cu 295 epigrame.

Sunt transcrise în procesul verbal două epigrame:

Premiul 2, GH. CHIRILĂ:

Alegeri din trecut

Credeam că eu sunt mai cu moţ
Când soaţa m-a ales de soţ.
Abia pe urmă am aflat
Că n-aveam contracandidat!

Premiul 3, I. POP

Motiv întemeiat

Soţia mea a decretat,
N-a stat pe gânduri nici un pic:
„Tu ai fi bun de deputat –
Acasă tot nu faci nimic“.

Marele premiu Vox: G. PETRONE.

Înainte de spectacolul cu public N. Ghiţescu a citit „Statutul UER“ pentru că M. Trifu n-a fost prezent.

Pentru că statutul nu fusese transmis anterior către alte cenacluri nimeni n-a avut ceva de adăugat sau de contestat. A fost adoptat ca atare acel text alcătuit de membrii cenaclului din Bucureşti care pe vremea aceea era cel mai important din ţară.

E momentul să sugerez redacţiei revistei „Epigrama“ să-l republice pentru că în ultimii 25 de ani au apărut şi alţi epigramişti care nu-l cunosc şi se pot face unele amendamente.

Conducerea U.E.R. ar fi bine să deschidă un site pe Internet în care să introducă toate evenimentele petrecute în 25 de ani iar fiecare cenaclu poate contribui la un fel de istorie pentru că memoria umană e mai fragilă decât cea virtuală.

Au apărut o mulţime de festivaluri de epigramă care adesea se suprapun calendaristic şi U.E.R. ar putea să facă ordine. Când erau mai puţine era mai uşor ca UER să se impună. Azi nu poate, nu vrea sau preşedinţii de cenacluri locale sunt prea orgolioşi!? Influenţa U.E.R. pare cam discretă...

Dacă se serbează cei 25 de ani ai U.E.R. poate că textul meu nu e destul de omagial dar mi-l asum aşa!

CARICATURA

„POPAS' – 60'

-alocuţiune umoristică-

ŞTEFAN POPA-POPA'S...? Un „trăsnit"! Dacă nu era aşa, nu putea să ajungă unde a ajuns: un artist de excepţie. Performanţele sale sunt binecunoscute, inclusiv din cuprinsul volumelor aniversare ale Cenaclului de Satiră şi Umor RIDENDO din Timişoara, cenaclu din care maestrul de astăzi s-a lansat cu peste trei decenii în urmă, seniorul Dimitrie Jega fiind primul său Mecena.

Semnatarul acestor rânduri s-a bucurat de apropierea faţă de artist mai ales începând cu anul 1990, când s-a încumetat să editeze revista de umor „*Merci, Pardon, Scuzaţi*". Pe parcursul anilor aveam ocazia să-i iau un amplu interviu publicat în volumul de autor „*Risipite prin sertare*".

Aşadar, să dăm timpul înapoi şi să-l vedem pe studentul Ştefan Popa de la Facultatea de Mecanică a Institutului Politehnic „Traian VUIA" din Timişoara, caricaturist în plină afirmare, discipol al regretatului maestru Alexandru Clenciu, într-o veşnică agitaţie şi căutare de idei, cu blocul de desen subsuoară, cu creionul la ureche şi ţigara în gură (câteodată şi invers!), trecând cu o nemaiîntâlnită dezinvoltură de la dramatic la liric, cu un râs inconfundabil, dovedindu-ne, pe zi ce trece, că e un „sinucigaş". Înhămat cu rame, sticle, pensule, şpacluri, cartoane de tot felul, păşea printre noi parcă spunându-ne: „Să vedeţi ce am să vă fac!". Şi concitadinul nostru, prietenul nostru cel de toate zilele (Lasă-ni-l nouă, Doamne!) se ţine de cuvânt, ne face aşa cum suntem: zăpăciţi şi îngânduraţi, naivi sau flecari, avizi, cârcotaşi, ignoranţi sau despotici. O întreagă lume încape în desenele sale...

Neostoit cum este, artistul mitraliază cu peniţa, trage brazdă cu şpaclul, ciocăneşte lemnul cu dalta, scobeşte în caolină de parcă ar vrea să-şi facă cuib în ea, face risipă de înjurături şi... pictează sfinţi! N-are bariere, n-are limite, n-are bani... (Atenţie! Acest pasaj este din 1992, acum o fi având...).

A încercat de toate şi are de gând să mai încerce: fondator de revistă, redactor şef, editor, patron, într-un cuvânt: hamal. Îşi poartă crucea, ca pe propria-i osândă, cu zâmbetul pe buze. Ca să fie complet, ar mai trebui să deschidă un restaurant, că ar avea grijă amicii să-l aducă „în sapă de lemn". Până atunce, marele artist – portretist, greu de depăşit, inclusiv de calculator – ne invită prin ţară ca sa-i admirăm exponatele şi măcar aşa, virtual, să-i putem lua la palme pe politicienii zilei, foşti dictatori sau actuali pretendenţi, tirani şi gângavi politici sau să reflectăm asupra problemelor lumii şi ale noastre. Virulent ori conciliabil, artistul vrea să ne facă mai buni. De atâţia ani, Ştefan Popa-Popa's se străduieşte nu să ne bage în Europa, ci să ne ţină în Europa, acolo unde ne este locul geografic şi spiritual.

Evident că brandul său din ultimii ani îl constitue „Vizita la Vatican", ceea ce m-a inspirat ca anul trecut să lansez tema de concurs la creaţie epigramatică „Popa şi PAPA". Succesul a fost pe măsură. Epigramiştii din România Mare l-au răsplătit pe fondatorul Premiului „Dimitrie Jega" pentru epigramă, care se acordă din anul 2002, iar maestrul este sponsor unic. Prima dedicaţie a fost, însă, cu mulţi ani în urmă şi aparţine lordului Alexandru Clenciu:

GRAFICIANULUI ŞTEFAN POPA-POPA'S

Acest bărbat de haruri plin,
De subsemnatul mult iubit,
E POPĂ doar pe buletin,
Că-n grafică-i... MITROPOLIT.

Eu, ca nespecialist, spun: cine n-are POPA'S, să-şi cumpere! Noi avem. Întrebarea este dacă ştim să-l preţuim pe cât merită?! În încheiere, mă substitui maestrului, care se adresează participanţilor la aniversarea POPA'S 60 (11 iunie 2015): *Dragi prieteni şi duşmani, / Ce-aţi venit de astă-dată, / Peste patruzeci de ani / „O s-o facem şi mai lată!"*

La mulţi ani, maestre!

HOMO EPIGRAMATICUS

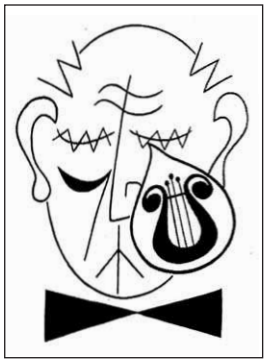

Mânia de a fi român

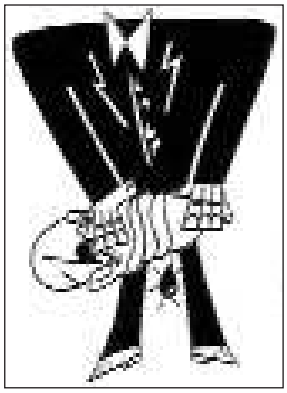

TÂLHĂRIT LA DRUMUL MARE

Din ce brumă încă are,
E românul, vrem nu vrem,
Tâlhărit la drumul mare;
Codru... nu prea mai avem.

Constantin Cristian

ROMÂNIA ŞI REPUBLICA MOLDOVA

Românul cu românu-i frate,
Dar vremurile sunt haine:
Trăind în state separate,
El însuşi e vecin cu sine!

Elis Râpeanu

CODRUL – FRATE CU ROMÂNUL

De pe dealuri ocupate
Cu ciulini, urzici şi cioate
Se aude-un glas pierdut:
De ce, frate, m-ai vândut ?!

Gheorghe Băisan

ÎMBULZEALĂ LA MOAŞTELE FĂCĂTOARE DE MINUNI

Creştinii ce-şi vorbesc urât,
Spre racla sfântă-naintează
Şi fac aşa minuni, încât
Şi moaştele se minunează!

Vali Slavu

MECIUL RUSIA-ROMÂNIA

Meciul dur a început,
Noi cu gândul la tezaur,
În final iar am pierdut,
Că ne-au dat un gol... de aur!

Ghe. Constantinescu

GUVERNANŢII NOŞTRI

Guvernanţii ni-i jelim:
Oare cum de mai trăiesc?
Noi muncim – şi flămânzim,
D-apoi ei, că nu muncesc?!

Ion Diviza

„TRADIŢIE“

De când de stele-i plină bolta,
Românca noastră cumsecade
Culege de pe câmp recolta
Şi-apoi, din cârciumă, pe bade!

Laurenţiu Ghiţă

VENITURI LA BUGET

Să facem grevă, oameni buni,
În Legi să fie stipulat:
Aleşii care vând minciuni,
Să aibă case de marcat!

Eugen Ilişiu

PATRIOTISM

O să se ştie peste ani,
Epigramişti ce-ndură foame,
Ei ţara nu şi-o vând pe bani...
Nici cărţile de epigrame.

Ioan (Puiu) Marinescu

SOŢIE TÂNĂRĂ, SOŢ BĂTRÂN ŞI CU BANI

În ţară e recesiune,
Dar ea la cheltuieli se-ntrece,
Ştiind că astă chestiune
Pe soţul ei îl lasă rece.

Ştefan-Cornel Rodean

INTERVIU

Urmare din pag. 5

10. Epigramistul trebuie să beneficieze de un statut nediscriminatoriu?

Epigramistul – pentru epigramele sale bune, pentru volume de epigramă, pentru antologii îngrijite, activitatea în cluburi, diplome etc. şi, poate, şi volume de poezii, proză, etc., ar trebui primit în U.S.R. E drept că sunt şi mulţi nechemaţi, dar o comisie cu experienţă şi exigenţe ar putea judeca şi unele cereri de intrare în Uniune. Nu înţeleg de ce, după moartea lui Silvestru, s-a desfiinţat secţia de umor a U.S.R. După moartea lui Silvestru, nici ceilalţi membri nu au mai rămas buni? De ce nu s-a apelat la UER, care avea şi ea nume de epigramişti buni. Nu înţeleg! Moare şeful şi se desfiinţează secţia de umor? Aici cred că se face discriminare. Ce părere aveţi, domnule Manolescu ? În Uniune nu mai e loc de umor?

11. Ce relaţie există între public şi epigramă?

Enormă! Dar trebuie o bună popularizare şi organizare. Dar popularizarea să fie şi prin reviste (care?) şi prin mass media. Nu ştiu de ce umorul era mai cultivat pe vremea comuniştilor, deşi se făceau aluzii... à la Păstorel!

12. Cunoaşteţi legături între epigramiştii români şi cei din epigrama universală?

În afară de câţiva din diaspora (David Creangă din Canada), din Basarabia, şi (am auzit) de cei de la Novi Sad, nu mai ştiu. De ce nu chemăm şi din Ucraina, de la Novi Sad, la festivalurile noastre... nu înţeleg.

13. UER şi celelalte nuclee de epigramişti?

Nota 10. Atât pentru cele create, dar şi pentru activitatea lor. Păcat că eu nu mai pot merge la ele.

14. Admiratori şi detractori.

Sunt, din păcate, şi oameni care nu au simţul umorului. Dar intrarea şi plecarea sunt libere. Am să vă pun la dispoziţie câteva întâmplări. În tren, spre un Festival, cu câţiva confraţi cu care încercam să facem ceva împotriva plictiselii. La un moment dat, un individ care citea o revistă, nu participa la glumele şi epigramele noastre, mă întreabă: „*Şi câţi copii aveţi, domnule Zarafu*?“ S-a făcut linişte, iar eu am răspuns: „*Doi, domnule, dar i-am lăsat acasă!*“. Şi am început să spun celor din compartiment o altă epigramă... şi... s-a restaurat veselia. Altădată, mergeam spre Festivalul Umorului de la Vaslui. La fel, unul citea o revistă de parca voia să înveţe totul pe dinafară. Nişte profesori de limba română veneau de la reciclare şi voiau să se distreze. Eu, care am în memorie peste o mie de epigrame, îi făceam să râdă, ba unii voiau să şi le scrie. În gara Tecuci, stătea trenul mai mult, şi individul taciturn, mă întreabă: „*Ce meserie aveţi dv.?*“ Mi-am dat seama cu cine am de-a face. Răspund: „*Sunt profesor – ca şi d-lor – dar n-am profesat. Sunt editor!“. „Şi vă ţineţi* ***d-astea****?*“ mai întreabă el, reluând lectura revistei.

15. Două lucrări: Elis şi Feneşan...

Două reuşite, care demonstrează că şi universitarii care acceptă astfel de lucrări încurajează fenomenul. Se dă importanţă muncii (de ani) a epigramiştilor. Ar trebui traduse în câteva limbi străine.

16. Epigrama – notă distinctive a românilor?

Da, cred că umorul e specific românilor. De aceea s-a „înviat“ revista EPIGRAMA. Doar ne-am născut cu strigătura, cu snoava etc. şi nu dă semne să fi obosit vreun domeniu. „*Românul e născut poet*!“ zicea Alecsandri. Românul face „haz de necaz“, mai zicea cineva. Parafrazând un proverb chinezesc, un semn grafic chinezesc înseamnă „femeie“, trei semne identice la un loc înseamnă cuvântul „gălăgie“. (Am stat la cămin cu studenţi chinezi. Aşa că ştiu ce vorbesc). Aş zice aşa: „Unde e un epigramist e plictiseală. Unde sunt doi... apar epigrame. (Sau glume)“.

Noi am avut la început strigături. Strigătura, dacă o analizăm, seamănă cu epigrama latină: se adresează celor vii, cu scop de a-i îndrepta, nu de a-i ucide. Din 1829 s-a schimbat „calimera“. Am început să avem şi ziare, şi epigrame culte, şi antologii şi... alţi autori. Şi o ţinem tot aşa. Iată două strigături aproape de... epigrama latină: „*La casa cu şapte fete / Mor pisicile de sete*“! Alta: „*Câte fete-s la strânsură / Toate stau cu pipa-n gură! / Iese dracul dintr-o râpă / Şi le pune foc în pipă*“. Epigrama mai cere ceva cultură, ceva informaţie, instruire şcolară şi, dacă se poate, şi ceva talent. Acum avem şi epigramişti, şi epigrame bune. Mai trebuie să ne aplecăm atenţia asupra lor: alte reviste, mass-media, cluburile în activităţile lor să prindă şi câţiva epigramişti. Dar şi aici e lipsă de informare asupra fenomenului. Citează unii – ca bune – nişte creaţii de început de secol şi cred că epigrama e cam tot pe-acolo. Dar nu e!

Vă mulţumesc!

Premiile U.E.R. 2014

Examinând rapoartele de activitate ale cenaclurilor / filialelor de profil, propunerile acestora de premiere, rezultatele obţinute la concursurile organizate cu prilejul festivalurilor naţionale de epigramă şi aportul personal semnificativ în afirmarea epigramei în literatura română, precum şi activitatea în U.E.R., au fost decernate următoarele premii şi distincţii pentru anul 2014:

– Titlul de **EPIGRAMIST AL ANULUI 2014**: **Efim Tarlapan**, din Chişinău / Cluj-Napoca, şi cu ocazia împlinirii vârstei de 70 de ani;

– Premiul Special al Preşedintelui U.E.R.: **Constantin Păun**, din Piteşti. Premiul este acordat şi sonsorizat în nume propriu de George Corbu, Preşedintele U.E.R.;

– Premiul pentru activitate managerială de cenaclu: **ing. Ion Moraru**, Preşedintele Clubului Umoriştilor „VERVA“, din Galaţi;

– Premiul pentru un autor din afara graniţelor ţării: **Sorin Finchelstein**, din Toronto, Canada;

– Premiul pentru o revistă de cenaclu: Publicaţia „**ACUS**“, editată de Cenaclul Umoriştilor Sibieni „NICOLAUS OLAHUS“, care a înregistrat 40 de apariţii neîntrerupte până la finele anului 2014;

– Premiul pentru susţinerea mişcării epigramatice: **Acad. Gheorghe Păun**, din Curtea de Argeş;

– Premiul pentru distincţii obţinute la concursurile organizate cu prilejul festivalurilor naţionale de umor: **Florin Rotaru**, din Buzău;

– Premiul pentru difuzarea epigramei în mass-media se acordă ex-aequo următorilor: **Gheorghe Gh. Popescu**, din Pucioasa (Dâmboviţa) şi **Ioan Dobra**, redactor la cotidianul „TRIBUNA“, din Sibiu;

– Premiul pentru oficiu critic exemplar: **prof. Theodor Codreanu**, din Huşi (Vaslui), cu ocazia împlinirii vârstei de 70 de ani;

– Premiul pentru longevitate artistică se acordă, de asemenea, ex-aequo, următorilor: prof. **Gheorghe Enăchescu**, din Galaţi şi **Constantin Cristian**, din Galaţi.

Conform Regulamentului, cei distinşi cu premii ale UER nu pot primi un nou premiu, chiar diferit de cel anterior, doi ani consecutivi, decât în cazuri excepţionale.

În acest an nu au fost acordate premiile OPERA OMNIA, pentru volum de debut, pentru promovarea epigramei româneşti peste hotare, pentru editarea de volume aniversare / comemorative, pentru culegeri / antologii de gen, pentru sponsorizarea de competiţii vizând promovarea epigramei şi pentru cel mai valoros debutant – în total 7 premii.

Premiile sunt constituite din cotizaţiile de membru al UER şi din sponsorizări.

ERATĂ

Dintr-o eroare de corectură, în numărul trecut, la BIBLIOGRAFIA UER 2014, numele colaboratorului nostru Ioan Fărcăşanu a fost scris greşit. Ne cerem scuze şi aşteptăm următoarea carte, pe care să o transcriem corect!

FĂRCĂŞANU, Ioan. ***101 epigrame***. Ediţia a doua, revăzută şi completată. Nota editorului: Violeta Ionescu. Desen de Paul Dumitrescu. Coperta: ing. Camelia Lupu. Galaţi, Editura Phoebus, 2014, 110 p.

EPIGRAMA

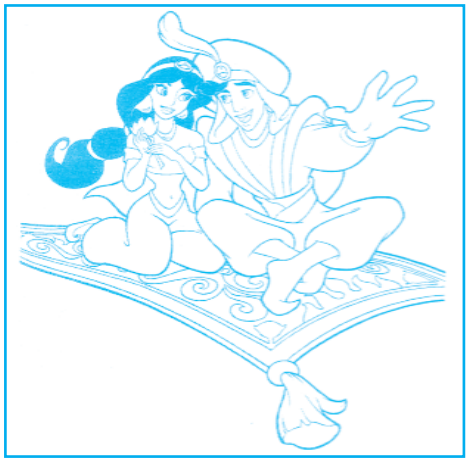

VARA

Idilă pe litoral

Pe esplanada dinspre mare,
Sub raza unui felinar,
El i-a furat o sărutare,
Ea… tot ce-avea prin buzunar.

Gheorghe Băisan

Vacanţă la mare

Pe plajă, în vacanţa noastră,
La ani trecuţi ne duce dorul;
E drept că marea-i tot albastră,
Dar mult mai negru-i viitorul.

Dan Căpruciu

În iulie

De concedii bate gongul,
De-o privelişte marină,
Dornicii întind şezlongul
Pentru plajă… în grădină.

Nicolae Căruceru

Luna iunie

Căpşuni, cireşe sunt pe plai,
La ţară-n câmp e totul roinic,
E luna viselor când mai
Sperăm la un guvern destoinic.

Vasile Larco

Moda pe litoral

Frige la Neptun nisipul
Şi nevastă-mea-i cochetă
Că şi-a pus şi dânsa slipul
...în poşetă.

Nae Bunduri

Efect limitat

Când pe plajă umblă fete dezbrăcate,
Simţi că e căldură maximă, încât
Vezi cum verighete-ncep să se dilate
...Iar la unii, sincer, vezi că doar atât!

Laurenţiu Ghiţă

Bucuriile verii

Cu o voce mai tranşantă,
Zise moşul, stând în curte:
Ştiu că vara-i sufocantă
Însă fustele-s mai scurte.

Nichi Ursei

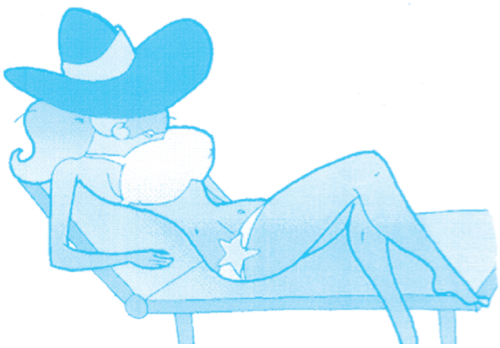

ISSN 1224-3426 Tipărit sub îngrijirea Tipografiei GRAFICA XX